

RIKARD HAR FÅTT
ETT HELT NYTT LIV

JOSEFIN FÖRENAR
NYTTA MED ÄVENTYR

BIBELSKOLA MED
MISSION I FOKUS

BORÅS VÄXER

PASTOR CHRISTIAN KASTÖ:
HÄR SKA MAN FÅ VARA SIG SJÄLV

UNDERVISNING:
LADDA FÖR HÖSTEN
GENOM ATT VILA

HÖGSTA
DOPSIFFRORNA
PÅ 30 ÅR

REDAKTION

Ansv. utgivare **Daniel Alm**
 Redaktör **Ulrika Ramstrand**
 Layout **Pierre Eriksson**
 Medarbetare **Pierre Eriksson**
Carolina Lundgren
Sam Wohlin
Annelie Edsmyr
Andreas Ardenfors
Rauli Lehtonen
Stig Åsbringer
Elisabet Åström
Caroline Andersson
Zandra Erikshed
Alexandra Jennersjö
Sandra Lagestrå
Börje Dahlqvist
Anders Hällzon

Omslagsbild **Pierre Eriksson**

Redaktionsråd **Robert Eklund**
Matilda Hector
Alexandra Jennersjö
Magnus Wahlström

KONTAKTA OSS

Växel **08-608 96 00**
 Redaktör **08-619 25 39**
 E-post **ulrika.ramstrand@pingst.se**
 Webblplats **www.pingst.se**
 Postadress **Pingst – fria församlingar i samverkan Pingst.se Box 15144 167 15 Bromma Gustavslundsvägen 18 167 51 Bromma**
 Besöksadress **V-TAB, Västerås**
 Tryckeri **Pingst – fria församlingar i samverkan**

ANNONSER

För annonsering i tidningen kontakta **Ulrika Ramstrand** **ulrika.ramstrand@pingst.se** 08-619 25 39 eller **Magnus Wahlström** **magnus.wahlstrom@pingst.se** 08-619 25 46

ADRESSÄNDRING

Alla eventuella adressändringar lämnas till din församling. Församlingar som har frågor kan vända sig till:

E-post **info@pingst.se**

Pingst.se ges ut av Sveriges pingst-församlingar genom riksföreningen Pingst – fria församlingar i samverkan

FOTO DANIEL ALM: PER HELGOSON

Tre källor till en starkare vision

”Och när Jakob, Kefas och Johannes, de som ansågs vara pelarna, förstod vilken nåd jag hade fått, räckte de mig och Barnabas handen till gemenskap. Vi skulle gå till hedningarna, de till de omskurna. Det enda var att vi skulle tänka på de fattiga, och det har jag också varit noga med att göra.” (Gal 2:9–10)

Människans behov av framtidshopp och tro har väl alltid funnits där i sökan-det efter utveckling och förbättring. För den som vill leva sitt liv i efterföljelse till Jesus också idag är det av stort värde att ha en vision av framtiden formad av honom. Det finns så många signaler att det ibland är svårt att välja rätt inflöden. Jag tänker att vi kan få tag i en starkare vision genom att ta in tre källor för detta:

1. DEN STORA BERÄTTELSEN OM VÅRA LIV.

När man ber till Gud om en framtidsvision är det klokt att göra det med Bibeln i hand. Vår vardag behöver hitta sin förankring i den stora berättelsen om skapelse och fall, upprättelse och kraft. Bibeln förankrar oss i något större än oss själva, vi tar del av Guds syfte och vision med oss när vi läser skrifterna bedjande. Apostlarna i Jerusalem förstod vilken nåd Gud hade gett till Paulus. Vi behöver en större insikt om Guds nåds betydelse för vår vision, för detta behöver vi en större berättelse.

2. FRUSTRATIONERNA.

Det kan verka märkligt men jag tror att behov, nöd, problem och orättvisor kan vara visionernas drivkraft. När vi inte bara ser och känner av frustrationerna utan också gör något åt detta är vi nära en sund visions förverkligande. Apostlarna i Jerusalem ville inte att Paulus skulle glömma bort de fattiga. Den diakonala

och sociala utmaningen är stor idag och som trons folk får vi aldrig gå upp endast i andlighet. Vi behöver också vara involverade i det som tillhör kristna välgärningar efter Jesu föredöme.

3. TILLTALET. Som pingstvännen tror vi på Andens tilltal också i nuet. Gud kan väcka dig om natten och ge ett budskap som blir din vision. Han kan tala genom sina profeter och det är så viktigt att vi är känsliga för det gudomliga tilltalet också idag. Petrus skulle gå till judarna, Paulus till icke-judarna. I detta låg något mer än bara en överenskommelse, det var i själva verket ett förverkligande av den helige Andes missionsstrategi.

I VÅR FRAMTIDSILD FÖR Pingst uttrycker vi vår längtan att: Bli kända för vår genuina kärlek till Jesus och människor, vara en tydlig, respekterad röst i samhället och en rörelse som aldrig slutar att växa. Be med mig om starka och förnyade visioner inom pingströrelsen. Be med mig att dessa ska vara förankrade i den stora berättelsen om våra liv med lyhördhet för frustrationerna men också i öppenhet för Andens tilltal.

Nåd och frid!

PS. Nu till hösten erbjuder vi rörelsens alla ledare tre mötesplatser inom Pingst Ledare. Jag ser fram emot att möta så många som möjligt av er i Umeå, Västerås och Jönköping!

DANIEL ALM
 Föreståndare i Pingst
 – fria församlingar i samverkan

14 PMU PÅ PLATS I IRAK

Genom partnern Tearfund finns PMU med och restaurerar brunnar och vattenledningar, som förstörts under IS kontroll och befrielsen av byar i Irak.

6

Isabel ordnar Pingst Event

Isabel Söderteg ansvarar för det nya verksamhetsområdet Pingst Event. Närmast på hennes uppdragslista ligger att hålla i det praktiska under höstens regionala ledardagar.

11

Filmande tjejer

Linn Holmqvist och Louise Sandberg från Avesta har gjort en film om Rikard Erikssons väg bort från drogerna och till ett helt nytt liv. De hoppas att den kan förmedla hopp.

12

Josefin betalar för att jobba

Josefin Tapper, narkosköterska från Linköping, har varit volontär ombord på Mercy ships sjukhusfartyg tre gånger om. Ett sätt att förena nytta med äventyr, tycker hon.

26

Joel Halldorf om Lewi Pethrus

Joel Halldorf har skrivit en akademisk biografi om Lewi Pethrus, den svenska Pingströrelsens frontfigur under 1900-talet. Boken lyfter bland annat Pethrus ledaregenskaper.

Gå in i vilan

Vid det här laget känns kanske sommaren avlägsen. Nu krymper de ljusa timmarna obönhörligt och naturen går mot vila. Kanske passar det då extra bra att läsa det här numrets undervisningsartikel, skriven av Elisabet Åström och Stig Åsbringer. Deras uppmaning är Ladda för hösten – gå in i vilan. I Guds rike finns alltid tid att börja om, tid att vänta, tid att lyssna och tid att vila, skriver de bland annat.

Jag tror att många av oss behöver ta till oss av det.

NÄR JAG TRÄFFADE RIKARD, som du kan läsa om i det här numret, berättade han om hur hans liv i många, många år präglades av drogande, panik- och ångestattacker. Nu, när han lever sitt liv tillsammans med Jesus, är det lugnet han upplever, som är den största skillnaden mellan förr och nu. Jag hoppas att du tar dig tid att läsa artikeln om honom och att du, likt Linn och Louise, som gjort en film om Rikard, ska känna att det finns ett hopp också när allt ser hopplöst ut.

När LP-verksamheten anordnade sommarkonferenser i Gullbranna och Arjeplog hölls också dopförrättningar. Sammanlagt döptes 19 personer. Alla tydliga bevis på att livet kan ta en vändning till det bättre.

Pingstförsamlingen i Borås har de senaste åren upplevt en stadig medlemsökning. Vad är det som händer? Hur jobbar de? Gör

de något speciellt? Läs vad Pierre Eriksson skriver efter sitt besök i den västgötska textilstaden.

DEN NYA STATISTIKEN SOM bygger på uppgifter från landets pingstförsamlingar visar på att dopsiffrorna ökar för sjätte året i rad. Inte sedan 1987 har så många döpts under ett och samma år. 2 359 personer närmare bestämt.

När jag började som redaktör för den här tidningen för 13 år sen var det annorlunda. Då pekade statistiksiffrorna neråt för varje år och jag minns att vi på förstasidan av det första numret jag gjorde publicerade en dopbild med rubriken Hallå! Vi vill vinna fler!

Även om dopsiffrorna stiger nu, så tänker jag att rubriken fortfarande är högst aktuell. Guds rike har alltid plats för fler. Och det finns så många som behöver få veta att Jesusorden från Matteusevangeliet gäller fortfarande; ”Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila.”

ULRIKA RAMSTRAND

Bollplank om pastorstjänster

Pastor som söker jobb. Eller församling som söker pastor. I båda fallen agerar Andreas Ardenfors, verksamhetsansvarig för Församling, gärna bollplank.

Andreas Ardenfors får i genomsnitt tre, fyra mejl per vecka som på olika sätt tar upp frågor kring pastorsbyten.

– När en pastor flyttar så sätter en dominoeffekt igång, konstaterar han.

Andreas Ardenfors är gärna bollplank både för pastorer som vill ut i tjänst, och för församlingar som söker pastor.

– Om någon som vill in i pastorstjänst kontaktar mig så brukar jag scanna av var man har sitt medlemskap, om man har rekommendationer och om man redan är inne i tjänst och vill byta plats, eller är helt ny in.

Tillgång till intranät

Verkar allt okej så kan en sådan person få en inloggning till ett intranät, där man kan se

både andra pastorer som söker tjänst, och församlingar som önskar pastor.

Vill se pastorer i tjänst

Vanliga platsannonser om församling som söker pastor ligger dock helt öppet på www.pingst.se och pingstförsamlingar får annonsera utan kostnad där.

– Jag hoppas och tror att pastorer ska hitta sin tjänst, säger Andreas. Ibland är det personer som gjort något annat ett tag och vill återvända till församlingstjänst mitt i livet, ibland personer som varit yrkesverksamma inom andra områden

och nu upplevt kallelsen till att tjäna i församling. Båda grupperna är väldigt roliga att se.

Att Pingst centralt skulle börja ordinaera pastorer ser han inte framför sig, men han tycker det är viktigt att regionalt arbeta med frågor kring pastorstjänster. Inte minst när det gäller rekommendationer och förväntningar.

Församlingar kontakter

Församlingar som behöver en pastor kan också höra av sig till Pingst och hamnar då hos Andreas Ardenfors.

– Mitt standardråd är att vara att vara noga med att ta rekommendationer från flera håll, och att det är viktigt att också ge sådan om någon önskar det.

– Man kan använda mig som ett bollplank för en tänkt annons och/eller jag kan delta i ett församlingsledningsmöte via Skype och ge lite input utifrån, fortsätter Andreas.

– Mitt standardråd är att tänka till ordentligt kring vad som är viktigast; vad man vill ha, vilken typ av person man söker, hur ledning och styrning ska ske.

– Alltså att konkretisera vad det är församlingen egentligen behöver och vara överens om vilka förväntningar som man har på en pastor.

Viktigt med realism

Ibland är pastorsannonser utformade så att i princip ingen kan passa in, inte ens en pastor med många års erfarenhet. Inte minst därför är det väldigt viktigt att det finns en realism i önskemålen, så att det känns möjligt att söka, menar Andreas Ardenfors.

» Mitt standardråd är att tänka till ordentligt kring vad som är viktigast; vad man vill ha, vilken typ av person man söker, hur ledning och styrning ska ske.

Pingst startar integrationsråd för

En möjlighet att dela erfarenheter, kompetenser och material kring att möta människor med andra modersmål än svenska. Så skulle man kunna sammanfatta grundidén bakom det integrationsråd, som bildats på initiativ av Pingst Församling.

Hans Erik Bylund, pastor i Botkyrka Pingst, är ordförande i

integrationsrådet. Hans församling har många års erfarenhet av att arbeta med arabisktalande människor.

Samla erfarenheter

– Tanken är att vi tillsammans med de andra i rådet ska samla erfarenheter, kompetens och material, som vi kan dela med oss till andra, säger han.

I rådet finns förutom repre-

sentanter från Botkyrka Pingst också Timrå Pingst genom sina dari-kontakter, Smyrna i Göteborg genom sina farsi-kontakter och Linköping med romani-kontakter.

Två personer från varje för-

Hans Erik Bylund

samling finns med i integrationsrådet. Åtminstone en av dem ska ha annan än svensk språklig bakgrund.

PMU och IBRA finns med

I integrationsrådet finns också PMU representerat, liksom IBRA, inte minst på grund av sina kontakter i länder, som en del av dem som inte får uppehållstillstånd i Sverige avvisas till.

Andreas Ardenfors, verksamhetsansvarig för Pingst Församling agerar mer än gärna bollplank för pastorer som söker ny tjänst, eller församling som söker pastor. FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

Andreas, som möter många församlingar, tycker också att det är viktigt att fundera igenom vilken bärkraft församlingen har när det till exempel gäller att betala en pastorslön. Han rekommenderar att, när det är möj-

ligt, samarbeta regionalt. Han vill även slå ett slag för regionalt samarbete över huvud taget.

Låna från annan församling

– Man kanske kan låna en ordförande, eller en kassör från

en annan församling till exempel. Vi i Pingst vill inte begränsa detta till en modell utan tror att det kan blomma på många olika sätt och uppmuntrar alla sådana initiativ som tas.

ULRIKA RAMSTRAND

att dela erfarenheter

– Det är viktigt att tänka på att utrusta de människorna för det de kommer att möta i så fall, säger Hans Erik Bylund.

Bengt Sjöberg, som blivit känd som ”flyktningpastorn”, finns också med i arbetet.

I startgroparna

Än så länge är rådet ganska nybildat och har egentligen bara hunnit ha ett uppstartsmöte.

Det hölls i början av september på pingstkontoret i Alvik.

– Den flyktningvåg som nådde oss för ett par år sedan har resulterat i ett stort engagemang i många pingstförsamlingar runt om i landet, säger Hans Erik Bylund.

– Och vi tror att vi kan lära av varandra hur vi både i ord och handling kan möta dem som flytt till vårt land.

– Det är inte alltid lätt, säger han. Men så meningsfullt!

Hans Erik menar att det viktiga och riktiga integrationsjobbet görs i församlingarna och att rådet därför mer blir som någon slags sambandscentral. Det jobbar på uppdrag av Pingst Församling. Planer finns på en integrationskonferens i början av 2018.

UR

Romer, kyrka och bistånd

■ Den 13–14 oktober inbjuder Pingst romanätverk i samverkan med flera andra organisationer till en konferens med fokus på Romer, kyrka och bistånd.

Under konferensen, som hålls i Pingstkyrkan Cupollen i Linköping, kommer ämnen som kyrkans roll i förändringsarbete, mänskliga rättigheter, utanförskap, kulturmöten, rasism/antiziganism och gränsdragning att behandlas. Dessutom kommer deltagarna få rapporter om vad som sker bland Europas romer.

Bland talarna finns Elisabeth Sandlund, Pelle Hörnmark, René Zanellato, Kjell Waern, Daniel Tan, Ninva Vujic, Britt Sandberg och Thomas Hammarberg.

Anmälan om deltagande görs senast 5 oktober på www.pingstlinkoping.se.

Småstäder i fokus

■ I slutet av september inbjuder pingstförsamlingen i småstaden Gränna till en öppen helg, där man kommer att dela med sig av den förnyelseprocess som pågått under de tio senaste åren. Helgen vänder sig framför allt till dem som har ett hjärta för att plantera och förnya församlingar i en mindre tätort.

Att leda en församling på en mindre ort skiljer sig en hel del från församlinglivet i storstaden, eftersom det finns en naturlig begränsning i resurserna. Under helgen 29 september till 1 oktober kommer församlingen i Gränna att dela sin berättelse.

En del av programmet kommer att äga rum i Pingstkyrkan och annat på Kulturgården i Gränna. Det blir möjligheter att lyssna till berättelser från scenen, men också att samtala i mindre grupper.

Mer information finns på <http://smastaden.granna-pingst.se/>

Ledardagarna anordnas för att utrusta och stärka de många ideella ledarna i pingstförsamlingarna runt om i Sverige. Bilden från förra årets regionala ledardag i Umeå.

FOTO: ALEXANDRA JENNER SJÖ

Missade inte ledardagarna!

I höst inbjuder Pingst återigen alla, som tillhör nätverket Pingst Ledare, till regionala inspirationsdagar. Dagarna hålls i Umeå 21 oktober, Västerås 11 november och Jönköping 18 november.

Nätverket Pingst Ledare finns till för alla som fungerar som ledare i svenska pingstförsamlingar och målet är att långsiktigt träna, uppmuntra och samla ledare för att stödja hälsosamma, lärjungaformande och därigenom växande församlingar i Sverige.

Deltagare får regelbundet ett nyhetsbrev med inspiration från goda exempel på ledarskap, boktips och annat matnyttigt.

Anmälan via hemsida

Anmälan om deltagande i höstens inspirationsdag görs via pingsts hemsida, där man också kan anmäla sig till själva

nätverket. Anmälan görs till den dag som passar en bäst geografiskt och tidsmässigt.

Sju huvudspår

I samband med anmälan får man också välja ett av sju huvudspår, samt mellan olika fördjupningar inom det ämnet. De sju huvudspåren är; Gudstjänst med Niklas Hallman som ansvarig, Nästa generation med Johanna Bode som ansvarig, Omsorg med Hans Wikström som ansvarig, Ledarskap med Christina Hellström som ansvarig, Nya människor – Uppdraget med Carl-Henrik Jaktlund som ansvarig, Mission med Niclas Lindgren som ansvarig samt Lärjungaformande med Ulrica Stenström som ansvarig.

Att delta i inspirationsdagen kostar 250 kronor och då ingår både fika och lunch. Incheckningen öppnar 9.30 och dagen beräknas vara avslutad 17.30.

UR

Hon ska

Isabel Söderteg är ansvarig för det nya verksamhetsområdet Pingst Event. Hon ska se till att allt praktiskt fungerar på konferenser, ledardagar och rådslag. Isabel ser fram emot sitt nya uppdrag.

– Det ska bli jätteroligt!

– Jag ser verkligen fram emot att komma in i jobbet och se vart det bär. Och att få möta så många pingstvännar.

Isabel Söderteg är innehavare av en alldeles ny tjänst i det alldeles nya verksamhetsområdet Pingst Event. Isabels fokus kommer att ligga på Pingst Ledare, Pingst Pastor, Rådslaget, Nyhem och Lappis. Hon kommer även att följa med Daniel Alm och Andreas Ardenfors på mindre event, typ regionledarträffar.

Ordna allt praktiskt

Isabels roll är att vara projektledare.

– Daniel och Andreas står för innehållet och jag ska fixa allt praktiskt runt omkring, från att boka lokaler till inköp av blommor till medverkande.

På årets rådslag gjorde Isabel sina första arbetsdagar. Under sommaren har hon arbetat halvtid, men från och med mitten av augusti är det heltid som gäller. Just nu ligger störst fokus på de regionala Pingst Ledardagarna i höst.

– Min roll blir att ha helhets-

bilden rent praktiskt och se till att saker inte faller mellan stolarna.

Uppvuxen i Linköping

Isabel är 29 år, född och uppvuxen i Linköping, men flyttade till Stockholm för ungefär ett år sen.

– Jag fick stan på mitt hjärta och kände att Gud ville att jag skulle flytta hit, säger hon. Jag fick lägenhet och tre jobberbjudanden så det kändes helt rätt och jag har inte ångrat mig en sekund utan sett hur dörrar har öppnats.

Hon är engagerad i Filadelfiaförsamlingen i Stockholm, där hon är ledare för ett lovsångsteam.

– Mitt hjärta brinner för lovsång, säger hon.

Sedan tidiga tonår har hon varit engagerad inom pingströrelsen, även om hon är uppvuxen i en familj med rötterna i en Missionskyrka.

Examen i bagaget

Isabel har en kandidatexamen i mediaproduktion från Linköpings universitet. Något som känns tryggt att ha i bagaget i det nya jobbet. Hon har även gått ett år på bibelskola i Kalifornien, på Bethel Bible School.

– Det var ett fantastiskt år som gav mig mycket verktyg och nycklar för livet, summerar hon.

I sitt cv har Isabel också

»» Jag gillar fart och fläkt och är stresstålig, samtidigt som jag vet mina gränser och känner mig själv. Jag har jobbat så mycket med event att jag har koll. Jag är van vid att ha många bollar i luften samtidigt, att organisera och strukturera.

fixa Pingsts event

bland annat att hon arbetat som behandlingsassistent för missbrukare på Stadsmissionen i Linköping och som danslärare på Folkuniversitetet i samma stad i fem år.

– Det är street dance, som är min grej, jag är inte precis balettypen, säger hon och skrattar lite.

Kompis tipsade om jobbet

En kompis tipsade henne om jobbet på Pingst Event.

– När jag läste arbetsbeskrivningen så kändes det rätt på en enda gång. Det här kommer passa mig som handen i handsken, tänkte jag, säger Isabel.

När jag frågar om vad hon ser som sina styrkor, säger hon:

– Att jag gillar fart och fläkt och är stresstålig, samtidigt som jag vet mina gränser och känner mig själv. Jag har jobbat så mycket med event att jag har koll. Jag är van vid att ha många bollar i luften samtidigt, att organisera och strukturera.

– Jag brukar ha mycket i huvudet, men jag älskar listor också, säger hon. Charmen och utmaningen att oväntade saker kan hända hör till jobbet.

Fritid och jobber flyter ihop

Nu ser hon fram emot allt som väntar och att gå ”all in”, som hon säger.

– Många kommer kanske att ha synpunkter på mig. Jag kan kanske inte vara alla till lags, men feedback i form av konstruktiv kritik tar jag gärna.

Isabels arbetstider kommer att vara lite töjbara, om man säger så, och jag undrar om hon alls kommer att få någon fritid och vad hon då gör.

– Visst kan fritid och jobb flyta ihop, säger hon. Men när jag är ledig älskar jag att träffa vänner och tillbringa kvalitetstid tillsammans med dem. Jag är en relationell person.

Sång, musik och dans är andra prioriterade fritidsintressen. Eller ibland extrajobb.

ULRIKA RAMSTRAND

Isabel Söderteg är den som ska ha koll på allt praktiskt kring Pingst Ledar-dagar, Pingst Pastor, Rådslag, Nyhem och Lappis.

FOTO: PRIVAT

Rikard har fått ett helt nytt liv

Om jag hade fått uppleva det jag är med om nu när jag var tonåring hade droger inte varit något alternativ. Det säger Rikard Eriksson från Avesta, som ägnat en stor del av sitt liv åt att knarka och odla, smugla och sälja droger. Men, sedan ett par år tillbaka är hans liv helt förändrat.

Rikard möter mig vid busstationen i Avesta. Det är svårt att förstå att han för bara några år sedan led av svår ångest och utanförkänsla och la allt sitt fokus på att få tag på droger.

Nu handhälsar han, ser mig i ögonen, och vi promenerar småpratande genom hans hemstad till en restaurang där vi kan äta lunch och prata i lugn och ro. Här och där hejar han på någon bekant, eller noterar i förbifarten att människor är påtända. Sånt som jag inte ser.

Rikard leder mig till ett ställe, som drivs av några medlemmar i församlingen. I Pingstkyrkan i Avesta har han hittat hem till Gud och Jesus, döpts, funnit gemenskap och vänner och faktiskt också upptäckt att han är släkt med en hel del av dem.

Rikard är inte mer än 30 år, men har ändå varit med om otroligt mycket jobbiga saker i sitt liv.

– Jag växte upp i den fattigare delen av Avesta, berättar han, och hamnade tidigt i en gäng där många missbrukade.

Lärarna hade gett upp

Att hans pappa var alkoholist och att Rikard hade dålig kontakt med sin mamma bidrog inte precis till det bättre. Inte heller att han upplevde det som att lärarna redan gett upp om honom i förväg.

– De hade haft min stökiga bror och tänkte nog att det ändå var kört, tror Rikard och menar att det var därför han kunde skolka och droga sig genom högstadiet.

Redan i sjunde klass började Rikard dricka alkohol och röka på. Han letade efter droger som kunde ge honom lugn, så att ångesten han kände försvann. Han hamnade snabbt i ett liv

där allt handlade om att få ihop pengar för att kunna missbruka.

– Så klart blev jag kriminell, säger han. Jag odlade, smuglade och sålde knark, men åkte inte fast under tonåren.

Han såg många av sina vänner dö.

– I min före detta värld fanns bara tre alternativ; fängelse, död eller psyket, summerar han.

Rikards allra bästa vän Henrik var en av dem som dog och det märks att det fortfarande är svårt för Rikard att prata om det.

– Jag tänker ofta på honom och att han borde ha fått uppleva det jag är med om nu. Om vi hade fått vara med om det som unga så hade drogerna inte varit något alternativ för oss.

Krockade med polisbil

Rikard lever idag med ryggsproblem efter en olycka. Han

blev felaktigt misstänkt för att ha knivhuggit en person, medan det i själva verket handlade om att han blivit attackerad av en tjej som försökte stjäla hans kompis vespa. När han drog iväg på vespan blev han jagad av polisen och det hela slutade med att han krockade med polisbilen och även om han blev fri från misstankarna så ledde det till en allvarlig ryggskada.

På sjukhuset fick han morfin mot smärtorna men när personalen upptäckte hur begiven han blev på drogen var det slut med morfinet.

Ryggskada hindrar jobb

Ryggskadan lever han med än idag, och den hindrar honom från att jobba. Nu är det sjukpension han siktar in sig på. Vore ryggen okej skulle han vilja jobba praktiskt, som rörmokare eller svetsare kanske.

Under en period lämnade Rikard Avesta och flyttade till Småland och pluggade på folkhögskola, men fortsatte röka hasch och knappa morfin. Han träffade en tjej, som också höll på med droger, och de flyttade tillsammans till Avesta, där de levde på att odla och sälja cannabis.

När hans tjej var gravid i sjunde månaden tog Rikard en överdos och berättar om hur han, när han ligger i en snödriva, för

» Jag tänker ofta på honom och att han borde ha fått uppleva det jag är med om nu. Om vi hade fått vara med om det som unga så hade drogerna inte varit något alternativ för oss.

Rikard på estraden i Pingstkyrkan i Avesta. Han känner sig hemma i församlingen idag, och bor till och med i kyrkans fastighet.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

första gången bryr sig om vad som händer honom. För allra första gången formulerar han en bön, till vem vet han inte, men han ber om att få leva så länge att han hinner träffa sitt barn.

Bestämt sig för att sluta

När han kom hem från sjukhuset hade han bestämt sig. Nu fick det vara slut med knarkandet.

– Jag slängde allt, berättar han.

Dessvärre gick det inte lika lätt att kasta bort panik- och ångestattackerna. Det hjälpte inte heller att lämna Avesta och flytta tillbaka till Småland. När hans dotter fötts var det dags för Rikard att tjäna av ett fängelsestraff. Han satt på anstalten i Kalmar i sju månader och var under den tiden helt drogfri.

Pastorer och präster, som han samtalade med där, rekommenderade honom att söka upp en kyrka när han kom ut.

Förhållandet tog slut

Väl ute ur fängelset kände han som om ingen ville ha med honom att göra. Dottern var nästan ett år, och förhållandet med tjejen var över.

– Jag mådde jättedåligt och

dövade ångesten med att bara gå och gå och inte äta nåt. Jag gick ner jättemycket i vikt och vågade inte ta någon medicin på grund av risken för att hamna i ett nytt drogberoende.

Men till slut fick han ett ultimatum at läkaren; ta din medicin eller dö. Rikard valde livet, men insåg att han inte kunde bo kvar i Ljungby och att han inte var bra för sin dotter. ►

Rikard Erikssons började använda droger redan som högstadieelev. Här är han tillbaka på skolgården, som han förknippar mer med droger än med skolaktiviteter.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

– Jag kunde inte ge henne nåt, säger han.

Han återvände hem till Avesta. Där träffade han på vänner som bjöd med honom till LP-kontakten. Han kände till den därför att han varit där en gång efter överdosen.

– Där fanns en man som precis kunde beskriva och förklara hur det var att må som jag gjorde. Jag kände mig igenkänd och bekräftad.

Rikard fick möjlighet att göra praktik på LP-kontakten och hjälpte till där varje vecka. Allt eftersom gick det upp för Rikard att det var Gud som fört honom dit, att tron var något för honom och han var redo att ta emot Jesus i sitt liv.

– Det var bra, befriande och rätt, säger han. Efter det mädde jag mycket bättre. Jag kände mig lugnare och vågade tro att saker och ting skulle ordna sig. Lugnet är den största skillnaden mot tidigare.

– Nu vet jag inte hur jag skulle leva utan Jesus, säger han.

Ny kontakt med dottern

Undan för undan la sig saker till rätta. Han fick möjlighet att hyra en lägenhet i kyrkans fastighet, och kontakten med dottern har väckts till liv.

– Nu kan jag vara en pappa för min dotter, säger han och visar mig bilder på henne i telefonen och berättar att de har kontakt varje dag.

– Jag lever för Gud och min dotter och ber ständigt om att hon ska bli skyddad från det sorts liv jag levte.

Undan för undan började Rikard berätta för sina vänner om vad som hänt honom. Många tycker det är konstigt och kallar honom än det ena än det andra. Andra säger att de inte fattar hur han kan tro på något som inte är bevisat.

– Men för mig är beviset att jag som var värst och tog mest droger nu är helt annorlunda. Att jag lever efter alla gånger jag kunde ha dött, att jag bad när jag nästan dog. Testa själva, säger jag till mina vänner.

När dopet kom på tal var Rikard inne på att döpas i

FAKTA LP-kontakt

Totalt finns cirka 75 aktiva LP-kontakter spridda över landet. LP-kontakterna fungerar som ett öppet hus med kafé och dagverksamhet där gemenskap, stöd och motivation erbjuds till personer med beroendeproblematik.

De lokala LP-kontakterna är självständiga och driver sitt arbete antingen i en egen juridisk person eller som en del av en lokal kristen församling, men har ett kontrakt med LP-riks.

LP-kontakterna drivs utifrån en lokal förankring och lokalt engagemang. LP-kontakterna fungerar också som en praktisk hjälp i social träning och ger möjlighet till regelbundet deltagande i en alkohol- och drogfri miljö och gemenskap. På alla kontakterna finns en ansvarig förståndare som har gått LP:s föreståndarutbildning.

LP-kontakterna bedriver ofta ett aktivt fältarbete för att möta människor med behov. Ett växande antal LP-kontakter kan erbjuda sysselsättning, vilket ofta sker i samarbete med arbetsförmedling, frivård, socialtjänst och församlingars second-handbutiker.

Flera LP-kontakter kan erbjuda akuta boendeplatser och några lokala verksamheter har också stödboenden för längre placeringar.

avskildhet. Han trivs inte med att stå framför folk.

– Men min pastor Patrick tyckte att jag skulle döpas i en gudstjänst.

”Det här är livet”

Så blev det också. Rikard fick visa hela församlingen att han ville begrava det gamla livet och stå upp till ett nytt liv med Jesus.

– Jag svimmade nästan när jag skulle hämta medlemskortet efteråt, men själva dopet kändes helt okej.

Det har hunnit gå ett par år sedan Rikards livskurs förändrades.

– Det här är livet, säger han.

ULRIKA RAMSTRAND

Linn Holmqvist och Louise Sandberg tycker om att jobba med rörlig bild och brukar göra filmer till ungdomsverksamheten BlocOne i Pingstkyrkan i Avesta. En av filmerna handlar om Rikard Eriksson, som är intervjuad här intill.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

De gjorde film om Rikard

– Jag tror att det ger hopp till många att höra om Rikard.

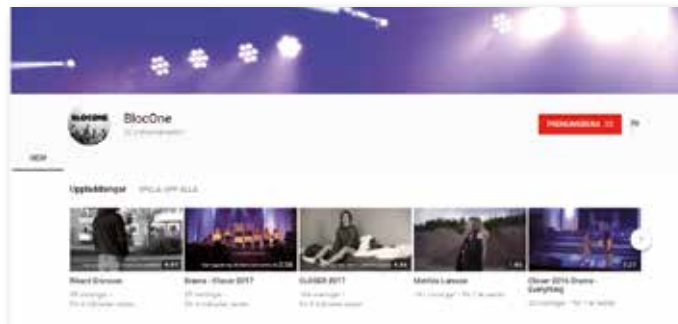
– Hans berättelse visar att det går att ta sig ur en svår situation.

Linn Holmqvist och Louise Sandberg från Avesta har gjort en kort film om Rikards liv och väg ut ur drogerna och till ett helt nytt liv.

Linn och Louise kommer direkt från skolan och vi möts upp i Pingstkyrkans foajé i Avesta. Det är här som LP-kontakten i stan håller öppet en förmiddag i veckan och här som Rikard (intervjuad här intill) fann vägen till en egen tro och bort från ångest och panik. Men nu är det bara vi fyra som sitter här och pratar en vanlig eftermiddag.

Stort fotointresse

Tjejerna är 18 år och har precis börjat sista året på gymnasiet. Både går på samhällsvetenskapliga programmet, Linn med inriktning media och Louise med inriktning beteendeveten-

BlocOnes Youtube-kanal.

skap. Båda har ett stort intresse för foto, som allt mer utvecklats mot rörlig bild och film.

De är båda aktiva i Pingstkyrkan i Avesta och brukar göra filmer till ungdomsarbetet BlocOne eller till ungdomskonferensen Closer. Ett roligt sätt att använda det de kan och är intresserade av för att sprida det kristna budskapet, tycker de. Tekniken är inte det viktigaste, det är ett budskap de vill sprida. De jobbar med ganska enkla medel.

Filmen om Rikard gjorde de till en specialkväll vid Lucia. Rikard kunde inte tänka sig att

stå framför människor i realtid och berätta om sitt liv, så då spelade de in en film med honom i stället. En film, som går att se via Youtube och som också ställs till LP-verksamhetens förfogande. Vill du se filmen och även andra exempel på filmer tjejerna gjort gå in här:

https://www.youtube.com/channel/UCSW3rw_Tpmnwje9gImtiYCg?app=desktop

Vuxit upp i kyrkan

Både Linn och Louise kommer från trygga kristna familjer och har mer eller mindre växt upp i

Pingstkyrkan. De säger att det är svårt för dem att på riktigt tänka sig in i hur Rikard haft det. Deras liv har ju sett helt annorlunda ut.

– Men det har fått mig att bli extra tacksam för det jag har, säger Linn.

– I kyrkan spelar det ingen roll vilken bakgrund man har. Här har vi fokus på Jesus, säger Louise. Alla är välkomna.

Dela med sig av tron

Rikard, som sitter med när vi pratar, säger till tjejerna att de verkligen är lyckligt lottade. Om han hade varit en del av en sådan gemenskap som ung hade drogerna inte varit ett alternativ för honom, menar han.

Nu vill han gärna dela med sig av vad tron och en församlingsgemenskap kan innebära.

– Kan jag hjälpa nån att inte göra det jag gjorde så är mitt liv värt något, säger han. Det blir ett sånt extremt liv när drogerna kommer in. Misär och våld, så otroligt mycket våld.

ULRIKA RAMSTRAND

Nytta och äventyr

Josefin jobbade som narkosköterska på sjukhusskepp

– Man gör något bra, gör något gott för andra, utmanar sig själv, är med om ett äventyr och får vänner för livet.

Josefin Tapper summerar sina erfarenheter från att ha varit volontär ombord på organisationen Mercy Ships sjukhusfartyg i Madagaskar och Benin.

Josefin och jag träffas när hon varit tillbaka i Sverige drygt en månad efter sin senaste volontärperiod, den tredje i ordningen. Hon bor i Linköping, där hon är född och uppvuxen, och är aktiv i pingstförsamlingen. Innan hon åker brukar hon få förbön i kyrkan och ett mindre ekonomiskt bidrag till volontärinsatsen, som bygger på att man "betalar för att få jobba" ombord.

– I kyrkan finns det mer förståelse för det volontära. På jobbet får jag oftast frågor om hur jag har råd, säger hon.

Josefin säger att hon prioriterar och sparar ihop så att det ska vara möjligt att vara tjänstledig, behålla sin lägenhet och betala för resa och uppehälle.

Hemma i Linköping arbetar hon som narkosköterska och det är det jobbet hon begär tjänstledigt ifrån när volontärinsatserna lockar henne ut i världen. Hittills har hennes chef varit tillmötesgående.

Fungerar allt så åker Josefin tillbaka till Benin i december.

– En motivation till mitt yrkesval har varit möjligheterna att kunna jobba utomlands, säger hon. Och ombord på sjukhusskeppet kan jag arbeta som

Många av patienterna är barn, som fötts med gomspalt. Här är Josefin med en liten flicka, som blivit opererad.

FOTO: PRIVAT

narkosköterska under bra förhållanden.

Väl utrustat

Sjukhusskeppet, som drivs av den allkristna organisationen Mercy Ships, är väl utrustat, allt möjliggjort genom donationer och sponsorer.

– Jag har aldrig känt det som primitivt på skeppet, men där råder en sparsamhet och en enkelhet, som är sund och därför blir det lite jobbigt när man kommer hem och ser hur vi slösar med resurserna här.

Skeppet stannar i tio månader i varje land och samarbetar med myndigheter kring vilken typ av operationer och vård som det finns mest behov av där. Man kommer bara om insatserna är efterfrågade och ett speciellt team förbereder allt praktiskt, som hamnplats, el- och vattenförsörjning etcetera. När skeppet väl är på plats är all behandling gratis för patienterna.

Josefin berättar att det hand-

lar om mycket ortopediska operationer, exempelvis felväxta ben, plastikoperationer på grund av gomspalter eller men efter brännskador, och käktumörer. Även starroperationer är vanligt.

– Det är ofta fråga om tillstånd som gör att man har ett avvikande utseende och på grund av det blivit utesluten från sociala sammanhang.

– Människor vi hjälper är många gånger utsatta för vidskeppelse och anklagade för att vara förhäxade. De är utstötta och har förlorat sitt människovärde. Vi hjälper dem att få det tillbaka och det blir både en fysisk och andlig förändring för dem, berättar Josefin.

När patienterna är färdigbehandlade och friska då blir det fest med mycket sång och dans.

– Det är härligt, säger hon.

Josefin gläds över möjligheten att vara med och hjälpa människor till ett bättre liv, men sticker inte under stol med att volontärinsatsen också är utvecklande för henne.

– Det är så vansinnigt mycket värt det, säger hon. Att få vara med och ge tillbaka när man själv har det så bra. När jag kommer hem känns min värld så mycket större, jag får nya perspektiv, säger hon.

Att dela en fartygshytt med fem andra volontärer skulle många se som en mental pärs, men Josefin tycker det gått jättebra.

– Man ställer in sig på det och man gör ju något man själv har valt.

På helgerna passar hon oftast

på att göra besök i landet, exempelvis besöka patienthotell, barnhem och äldreboenden som är kopplade till Mercy Ships eller kopplar av med sol och bad eller besök på olika sevärdheter.

Mercy Ships arbetar på kristen grund, men ombord är det inte särskilt intressant vilken typ av kyrka man kommer från. En referens från en pastor behövs för att kunna bli volontär, och alla som antas lovar skriftligt att följa värdegrunden samt delta i obligatoriska samlingar tre dagar i veckan.

– Allt ombord är genomsyrt av kristen tro, säger Josefin.

Allt görs av volontärer

Josefin rekommenderar volontärlivet. Inte minst för möjligheten att lära känna människor från hela världen.

– Sist var vi fem nationaliteter representerade i vårt operations-team, säger hon.

För att jobba som vårdpersonal ombord på Mercy Ships krävs minst två års yrkeserfarenhet, men ett skepp där 450 personer bor och äter varje dag kräver också många andra insatser som städning och matlagning, och yrkeskunniga sjömän och elektriker med mera som behövs för att driva ett skepp. Allt görs av volontärer.

– När jag kommer hem är det lätt att längta tillbaka, men när jag är där borta på plats i arbetet, då längtar jag aldrig hem.

ULRIKA RAMSTRAND

Fotnot: För mer information om Mercy Ships se www.mercyships.se

Josefin arbetar som narkossköterska ombord och uppskattar att den medicinska utrustningen är väl fungerande och möjliggör ett patientsäkert arbetssätt.

FOTO: PRIVAT

Att ha fått synen tillbaka genom en starroperation är här anledningen till fest med sång och dans.

FOTO: MERCY SHIPS

PMU på plats i krigshärjad Irak

Sedan 2013 har städer runt om i Irak erövrats av IS. År 2014 ockuperades Mosul, Iraks näst största stad, och de senaste årens kamp mot terrorgruppen har lämnat efter sig sönderbombade hem och tusentals människoliv har slagits i spillror. PMU finns på plats för att bistå med de mest akuta behoven.

– Att leva under IS är att leva med konstant rädsla. De sätter upp regler som de plötsligt ändrar, marscherar kontinuerligt genom staden, tar fast människor efter påhittade anklagelser och torterar och avrättar dem sedan öppet på gator och torg så att alla, barn som vuxna, ska se.

Hashem Hassan Abed bodde i Tikrit med sin familj när IS kom och intog hans stad. Han berättar hur allt förändrades över en natt och en bil med IS flagga cirkulerade runt staden.

– Det gick inte att förutspå att det skulle hända. IS poppade upp som en grupp främlingar. Välutrustade med vapen, vältränade och förberedda unga män.

Flydde från Tikrit

Efter tre misslyckade försök att smuggla ut familjen lyckades de till slut fly från Tikrit och idag arbetar Hashem som säkerhetskoordinator för Tearfund, en av PMU:s partners i Irak.

På vägen mellan Erbil och Mosul, i den kurdiska regionen av Irak, breder gröna fält ut sig längs vägen, och landet visar upp en relativt välbärgad och lugn sida. Men ju närmare Mosul man kommer, desto synligare blir IS framfart, och allt fler förstörda byar bryter av det fina landskapet. I staden Bashiqa,

Tolvårige Haidar skadades av en bomb och kan inte gå.

FOTO: ANNELIE EDSMYR

ungefär 10 minuter från Mosul, har i stort sett allt blivit förstört.

Raserade hus, förstörda vattentankar, sprängda bilar, träsiga elledningar och förstörda brunnar. På en gräsplan stor

som en halv fotbollsplan som breder ut sig framför ett av de förstörda brunnhusen, vittnar gropar i marken om de 68 minor som har grävts upp.

– När IS tar över en stad läg-

ger de ofta en mur av minor runt hela staden, för att förhindra att någon flyr, och för att göra det svårare att komma in utifrån. Minor placeras även strategiskt i förstörda vattenledningar och omkring brunnar för att skada vid eventuell restaurering. Minröjningen tar lång tid och är ofta det största hindret innan människor kan återvända. Det och att det inte finns någon tillgång till vatten, berättar Kheir Israel Suleiman, vatteningenjör på Tearfund.

Han har tidigare varit med och byggt brunnar och vattenledningar som han idag får åka

» Vi drömmer om att alla ska kunna återvända till sina hem i Mosul och att vi, som en hyllning, ska kunna möblera deras hem.

Återuppbyggnadsarbete i irakiska Khorsabad.

FOTO: ANNELIE EDSMYR

runt och restaurera efter att de har blivit förstörda under fritagandet av byarna från IS.

Inte lika synlig förstörelse

I byn Fadhiliya, några minuter från Bashiqa är förstörelsen inte lika synlig och många familjer bodde kvar under IS kontroll. Haidar är 12 år och bor med sin mamma och lillasyster som är 4 år. Hans familj hann aldrig fly när IS kom och under befrielsen av byn blev deras hus träffat av en bomb.

– Jag minns inte riktigt vad som hände, allt jag kommer ihåg är att jag såg ett dammoln och att jag flög flera meter i luften innan jag föll till marken, berättar Haidar, som trots två operationer är sängliggande.

Hans pappa och två äldre bröder dog under rasmassorna och hans mamma, som vill vara anonym på grund av säkerhetsrisken, har idag ingen inkomst.

Stort behov efter vatten

De största behoven just nu är att få tillgång till vatten och el, bygga upp hus och vägar samt få

Många återvänder till sina befriade byar, trots förödelsen som råder där. "Hemma är alltid hemma", är svaret på hur de orkar.

FOTO: ANNELIE EDSMYR

en inkomst och försörjning.

Genom partnern Tearfund, är PMU med och restaurerar och bygger upp brunnar och vattenledningar som har blivit förstörda under IS kontroll och befrielsen av dessa byar. Man ger också försörjningsstöd, som ska ge människor möjlighet att åter-

igen komma på fötter och klara sig ekonomiskt.

Delar ut matpaket

Genom församlingen Evangelical Presbyterian Church i Kirkuk ger PMU även ut matpaket för att hjälpa människor på flykt. Församlingen i Kirkuk,

som består av ungefär 100 medlemmar, har de första månaderna av 2017 gett stöd till ca 5 000 människor som flytt från IS. Man har öppnat upp kyrkans lokaler för människor, som behöver någonstans att bo och ger ut nödhjälp till människor i områden där andra organisationer inte nått in.

Fria från IS

– Vi drömmer om att alla ska kunna återvända till sina hem i Mosul och att vi, som en hyllning, ska kunna möblera deras hem, säger Adnan Neamo, volontär och projektledare i kyrkan i Kirkuk.

Med raserade hus, förstörda brunnar och brist på vatten kan framtiden se mörk ut. Men trots detta uttrycker många en form av lättnad över att leva fria från IS. Många har börjat återvända till sina befriade byar och svaret på frågan om hur man orkar leva mitt i ruinerna under uppbyggnaden kommer snabbt:

– Hemma är alltid hemma.

ANNELIE EDSMYR

HEMIKÄNSLA

I BORÅS PINGSTFÖRSAMLING FINNS PLATS FÖR ALLA

Under de fyra senaste åren har Borås Pingstförsamling välkomnat strax över tvåhundra nya medlemmar. Det är i snitt en ny medlem i veckan. Men den som letar efter ett tydligt koncept att kopiera blir besviken. I stället handlar det om små förändringar under lång tid. Och en ambition att försöka vara så inkluderande som möjligt.

Klockan är en stund innan elva och jag hinner knappt innanför kyrkans stora glasdörrar innan Faramarz Jalali kastar sig fram med utsträckt hand och ett brett leende. På den vita skjortan lyser ett gult klistermärke som förkunnar att han är mötesvärd.

– Hej och välkommen, säger han innerligt.

Faramarz delar historia med många andra som regelbundet besöker Pingstkyrkan i Borås. Ursprungligen från Afghanistan, men uppvuxen i Iran, är han en av alla de nyanlända som tagit sig till Sverige under de senaste åren. Genom nya bekanskap fick han höra talas om församlingen, följde med, lärde känna ännu fler och bestämde sig för att bli kristen.

– Nu har jag tagit Jesus på allvar. Vi i den persiska gruppen trivs här i församlingen och därför fortsätter vi att komma hit, säger han.

DET ÄR SÖNDAG VECKAN innan midsommar. Sommar och semestrar står för dörren och ungdomsveckan på Nyhem håller på som allra bäst. Det märks bland besökarna i gudstjänsten. Det är lite fler tomma stolar än vanligt och tonåringarna lyser med sin frånvaro. Gudstjänsten inleds stämningfullt med sommarsalmen *Den blomstertid nu kommer* innan Anna-Carin Rabnor – församlingens verksamhetsansvarig och dagens mötesledare – hälsar välkommen. Alla som ska medverka under gudstjänsten presenteras med såväl för- som efternamn innan lovsångsteamet tar över och leder församlingen i två sånger. Kompet spelar återhälsamt men innerligt.

Faramarz Jalali gillar att alla gudstjänsterna tolkas till persiska.

Som en röd tråd genom hela gudstjänsten löper en tydlig ansträngning från alla medverkande om att vara inkluderande.

– Vi har försökt hjälpa varandra att inte tänka internt, utan utgår från att det alltid finns nya människor på gudstjänsterna. Jag tror att det är avgörande för att människor som kommer hit känner sig välkomna, säger Urban Klintenberg, församlingens föreståndare och en av två pastorer.

DET VERKAR ONEKLIGEN SOM om församlingen lyckats alldeles utmärkt med den målsättningen. Under de senaste fyra åren har Borås Pingstförsamling nämligen ökat med cirka tvåhundra medlemmar och

har även sett en markant ökning av antalet gudstjänstbesökare. Inte illa för en hundra år gammal församling. Och detta utan att det har gjorts någon stor enskild förändring. Pastorerna är fortfarande desamma (de har arbetat i församlingen i tjugotre respektive tretton år), det har inte inhandlats någon rökmaskin eller snygga strålkastare och de äldre medlemmarna finns fortfarande kvar. Snarare handlar det om små justeringar under en längre tid.

KANSKE GÅR DET ATT SPÅRA en del av orsaken bakom tillväxten till en period för snart tio år sedan, när församlingen bestämde sig för att bygga om kyrkan. Kyrkbänkar byttes mot moderna, flexibla stälstolar. Orgeln som var i behov av reparation slängdes ut. Det trånga, mörka och murriga kyrktorget ersattes med en ljus och öppen hotellliknande foajé. Och alla frostade glas ”förbjöds”. Yttre förändringar som syftade till att signalera öppenhet och skapa en välkomnande atmosfär, men som antagligen inte hade fått lika stor inverkan om det inte hade varit för det inre arbetet som tog fart parallellt.

– Vi började på ett väldigt medvetet sätt prata kyrka. Vilken sorts församling ville vi vara, hur ville vi uppfattas och hur skulle vår identitet se ut? Vi försökte hitta en vision i form av värderingar och inte bara en vision med mätbara mål. Vi brukar säga att den som talar från estraden alltid ska göra det som om han eller hon hade sin okristne granne sittandes på första raden, säger Christian Kastö, pastor med ansvar för ungdomar. ▶

Alla gudstjänstbesökarna blir rejält välkomnade så snart de kommer innför dörrarna.

Anna-Carin Rabnor, verksamhetsansvarig i församlingen, hälsar välkommen till dagens gudstjänst.

► Under nästan tre års tid utvärderade sedan ledarteamet gudstjänsterna för att se så man levde upp till de egna riktlinjerna, och funderade över vad som kunde göras bättre.

NÅGON KANSKE KÄNNER igen Christians namn från den debattartikel han skrev i Dagen i januari förra året, där han ifrågasatte likriktningen på några av de konferenser han besökt och ställde sig tveksam till att alla sångerna sjöngs på engelska, att det användes så högt ljud och mycket blinkande ljus. Resonemanget han försökte föra – och som även blir tydligt när de andra i ledarteamet delar med sig av sina tankar – handlade om att det är viktigt att varje församling hittar sin egen identitet.

– Hit ska du få komma och vara dig själv. Vi vill inte ha en så specifik kultur att bara en viss grupp känner sig hemma i gudstjänsten. Vi försöker inte vara häftigare än vad vi är, vi försöker bara vara vi, säger Christian.

KANSKE FINNS DET I Borås, som i många andra församlingar på orter utanför storstäderna, en känsla av att det existerar ett slags svårdefinierbart coolhetsideal som man förväntas eftersträva. Det är lätt att stirra sig blind på de församlingar som verkar ha hittat ”det” och som lyckas attrahera många nya människor.

Anna-Carin Rabnor menar att det är viktigt att skilja på metoder och principer när man bygger församling, och att många församlingar tenderar att blanda ihop begreppen – metoderna görs till principer.

– Jag tror att man ska vara noga med principerna, men försiktigare med att kopiera metoderna. Längtan att vara coola kan vara farlig. Vi är inte kallade till att vara coola, vi är kallade att följa Kristus. Vi som församling kan inte vara något vi inte är. Vi är en hundraåring, visserligen en levande och vital hundraåring, men vi ska vara de vi är. Däremot måste vi försöka vara relevanta i vår samtid om vi ska kunna nå nya människor, säger hon.

SÅVÄL ANNA-CARIN som Christian och Urban poängterar att de inte ser några motsättningar mellan att värja sig mot ett coolhetsideal och samtidigt sträva efter att ha ett modernt uttryck i sång, tal och gudstjänstfirande. Snarare handlar det om att tro att varje församling är unik, med unika gåvor och människor, och att Gud vill leda varje enskild församling på dess unika väg.

För Borås Pingstförsamlings del har den vägen bland annat resulterat i ett rikt barn- och ungdomsarbete som blivit uppskattat av många boråsare, en entusiastisk persisk grupp och en aktiv social verksamhet.

Abdollah Fazelinejad har under sjutton år varit ledare för det persiska arbetet tillsammans med sin fru Maria. Helt ideellt. Genom åren har mer än hundra personer

Kön ringlar lång till nattvarden.

Ledarsamling, tisdag morgon. Matilda Rickard (ekonomi- och informationssamordnare) diskuterar arbetsflöden med Linn Sonesson (barn- och ungdomsledare) och Christian Kastö (pastor med ansvar för ungdom).

från Iran och Afghanistan döpts. En del har flyttat till andra orter, men det kommer fortfarande drygt femtio personer på de persiska samlingarna.

De persisktalande utgör dessutom en majoritet av församlingens nydöpta, men samtidigt mindre än hälften av alla nya medlemmar under de senaste fyra åren. Abdollah ser tillströmningen som ett Guds mirakel.

– När vi visar kärlek till andra så blir de intresserade av vad vi har att säga, säger han.

ÄVEN GENOM SITT SOCIALA arbete visar församlingen kärlek till andra på ett konkret sätt. Dels med en väl fungerande LP-verksamhet under ledning av Jukka Mäkikangas, som arbetar deltid med socialt arbete i församlingen, men också genom den hjälpkassa dit människor med akuta ekonomiska behov kan vända sig. Anna-Carin beskriver att för-

samlingen hamnade i något av ett dilemma när människor knackade på dörren för några år sedan och frågade efter mat, samtidigt som det inte fanns några ekonomiska resurser avsatta för sådan verksamhet. Efter klartecken från församlingens styrelse rullade därför hjälpkassan igång 2013. Första året omsatte arbetet 10 000 kronor. Förra året 75 000 och fram till sista maj i år hade man delat ut 80 000 kronor. Pengarna kommer in via gåvor från privatpersoner och företagare, samt en större summa från en fond i Borås.

Anna-Carin menar att det är en självklarhet att församlingen arbetar socialt.

– Det har varit en tid i Sveriges historia där den sociala välfärden har fungerat jät-tebra, där kyrkan inte behövt göra speciellt mycket. Nu är det inte så längre och då måste kyrkan agera. Jesus säger i Matteusevangeliet att ”Jag var hungrig och ni gav mig att äta” – man märker att det här är en

Urban Klintenberg, föreståndare och pastor, tycker att Apostlagärningarna 2:42 innehåller grundläggande principer för hur man ska bygga församling.

Abdollah Fazelinejad har tillsammans med hustrun Maria lett det persiska arbetet i sju ton år.

Ruben och Ingrid Brunegård har varit med i församlingen i många år. De är tacksamma över de senaste årens stora tillväxt.

fråga som ligger på hans hjärta. När kyrkan ser riktig nöd kan hon inte blunda för den, säger Anna-Carin.

ARBETET MED HJÄLPKASSAN har gjort att församlingen fått ett gott rykte i staden och även lett till en rad positiva bieffekter (allt ifrån hjälp med läsläsning, till en förlovningsceremoni för ett par som man fått kontakt med genom verksamheten).

Även stadens personliga ombud, som arbetar med att tillgodose behoven för personer med psykiska funktionsnedsättningar, är tacksamma över samarbetet som har blivit allt mer frekvent. De menar att samhällsklimatet blivit tuffare, att det ställs allt större krav på varje enskild person för att få rätt till ekonomiskt stöd, och att många av dem som de möter har svårt att uppfylla de kraven.

– Det kanske är en person som inte har pengar till mat, eller behöver någonstans att bo för ett par nätter, då kan vi vända oss till Pingstkyrkan som finns där som en okomp-

licerad part, säger Johnny Köhler, ett av sju personliga ombud i staden.

MAN SKULLE KUNNA TRO att alla problem vore som bortblåsta när en församling får uppleva tillväxt av det här slaget, det finns väl ingen församling som inte ber och längtar efter väckelse. Men även med framgång följer utmaningar. Fler deltagare i olika typer av verksamhet kräver att fler frivilliga engagerar sig som ledare och pressen på de ansvariga för arbetet ökar. Under förra hösten kände Urban hur uppförsbacken blev allt brantare, hur han hade svårt att återhämta sig och hitta ny energi. I början på januari sjukskrevs han tre månader på heltid för utmattning. Efter den perioden har han gradvis återgått till jobbet och arbetar nu sjuttiofem procent. Han säger att han har svårt att förstå varför det blev som det blev just nu, när det är en härlig tid i församlingen, med ett välfungerande ledningsteam och många medlemmar som satsar helhjärtat.

– Men det är klart att det är mycket att

göra, inte bara den faktiska arbetstiden utan du bär ständigt på detta och arbetar med det i dina tankar, säger han.

– Sen har det nog med gränssättning att göra också. Att veta när man ska säga ja och nej. Jag är tacksam att jag har kunnat börja arbeta igen och kanske har jag lärt mig något som både kan hjälpa mig själv och andra i framtiden, säger han.

EFTER GUDSTJÄNSTEN hamnar jag vid samma fikabord som Ruben Brunegård och hans mamma Ingrid. De har varit med i församlingen i fyrtiosex respektive sjuttiofyra år och är enbart positiva till de senaste årens utveckling.

– Det är underbart att se så många nya. Det är inspirerande för oss gamla, säger Ingrid.

Ruben håller med. Han säger att det är upplyftande att det finns ett intresse för församlingen och gudstjänstlivet och tycker att det är extra roligt när olika kulturer kan mötas. Han tror att en stor del av framgången ligger i det sociala arbetet.

– Församlingarna måste bli relevanta för samhället. Vi är världens hopp och måste arbeta socialt samtidigt som vi presenterar Jesus. Det är lösningen för församlingarna, säger han.

TEXT OCH FOTO: PIERRE ERIKSSON

» Vi är inte kallade till att vara coola, vi är kallade att följa Kristus. Vi som församling kan inte vara något vi inte är.

Alla bär med sig en berättelse

Alla vi som pendlar vet hur skönt det kan vara att sitta på tåget med en bok och kopp kaffe och få tid för sig själv. Jag hörde en berättelse för en tid sedan som utspelade sig på ett tåg. En man kommer in på tåget med två barn som är fyllda av energi och de sätter sig ner. Den tysta och sköna miljön förbyts mot skrik, bråk och spring. Irritationen i vagnen blir mer och mer tydlig, inte minst över pappan som inte verkar bry sig. Efter en stund av turbulens kulminerar det hela när ett av barnen slår en tidning ur händerna på en äldre man. Då rinner det över för en medpassagerare som utbrister: Gör något då! Säg åt dina barn att skärpa sig!

HELT PLÖTSLIGT BLIR DET TYST i vagnen och alla väntar på vad mannen ska svara. Mannen svarar efter en liten stund: "De kanske inte vet vad de ska göra, och jag vet inte heller vad jag ska göra ..." Svaret förbryllar de som sitter i vagnen och sen fortsätter mannen: "Och jag vet inte heller vad jag ska göra ..." Efter en liten stund fortsätter mannen och säger: "Vi fick för en timme sen reda på att min fru och deras mamma precis har dött i en bilolycka och nu ska vi hem och försöka se hur livet ska bli ..."

Atmosfären i tågvagnen blir förtätad, helt plötsligt är det inte bara en man med mer än lovligt livliga barn som stör ordningen i tågvagnen, det är en nybliven änklings och två moderlösa barn som inte vet hur de ska hantera det som de precis fått höra.

Vi möter många människor under en dag, alla bär med sig en berättelse som är värd att lyssnas på. Det kanske är så att bakom en sur min, ett avspisande svar eller gliring så ligger det en förklaring.

TÄNK VAD LÄTT VI DÖMER varandra innan vi verkligen känner varandra. Jag skulle därför vilja utmana dig som läser detta att försöka få lite extra tid med medmänniskan som du kanske har lite extra svårt för, det kan vara grannen, kollegan, församlingsmedlemmen med mera.

Billy Graham uttryckte det så här: Den helige Andes uppgift är att övertyga, Guds uppgift är att döma och vårt uppdrag är att älska.

Läs gärna bergspredikan (Matt kapitel 5,6,7) och be Gud om hjälp att se dina medmänniskor med Guds egna ögon.

ANDREAS ARDENFORS
Verksamhetsledare
Pingst Församling

2 359 personer döptes i pingstförsamlingarna under 2016. Antalet döpta ökar för

Allt fler döps

Pingstförsamlingarna döper allt fler. Inte sedan 1987 har antalet döpta varit så många under ett år. Detta enligt den nya statistiken, som presenteras i den aktuella upplagan av Pingströrelsens årsbok. 2 359 personer rapporterats döpta under 2016. Det är sjätte året i följd som dopsiffrorna ökar.

Daniel Alm kunde under Nyhetsveckan presentera denna glada nyhet till besökarna på och möttes med jubel, applåder och confettiregn.

– Det är fantastiskt roligt, glädjande och uppmuntrande,

kommenterar han. Ett tacksägelseämne som ger hopp och förväntan inför framtiden. Samtidigt är det alltid ett stort ansvar att ta hand om nya människor, men vi tror på de lokala församlingarnas möjlighet att göra det.

Många församlingar bidrar

Statistiken visar att flera stora församlingar har höga doptal. Men bakom den höga totalen ligger framför allt många församlingars arbete. Noteras kan exempelvis att 75 församlingar med under 100 medlemmar tillsammans döpt 276 personer. Dessa församlingar har tillsammans 4 179 medlemmar – de har

sjätte året i följd.

FOTO: ANDERS HÄLLZON

Vid dopförrättningen i Gullbranna döptes 18 personer. Vädret var dramatiskt och vågorna höga.

FOTO: ANDERS HÄLLZON/BÖRJE DAHLQVIST

Panelssamtal om framtiden för LP-verksamheten under konferensen i Arjeplog.

FOTO: BÖRJE DAHLQVIST

i pingst

alltså motsvarande 5 procent av medlemmarna i Pingst, men har döpt nästan 12 procent.

Smyrnaförsamlingen i Göteborg är den församling som döpt allra flest. 229 personer döptes där under 2016.

– Det är troligen vårt största dopår sedan 50-talet, säger församlingens föreståndare Urban Ringbäck. Det känns underbart och nästan överkligt.

Den största gruppen bland de nydöpta i Smyrna är nysvenskar eller personer med utländsk bakgrund, men också ungdomar och personer som kommit genom det sociala arbetet, och inte minst då volontärer.

Pingstkyrkan i Borås är en annan församling med stadig tillväxt. En stor del av dem som döptes under 2016 är persisktalande. Många har kommit till Sverige med en tro på Jesus, som växt och närts här.

Innan någon får döpas i Borås måste man gå på dopskola och delta i ett dopsamtal, för att säkerställa att man döps av rätt skäl.

– Det handlar om människor som är sökta och funna av Gud och som är en del av vår framtid, säger Anna-Carin Rabnor, verksamhetsansvarig i Pingstkyrkan i Borås.

ULRIKA RAMSTRAND

”Det handlar om Jesus”

Närmare 600 personer deltog i LP-verksamhetens sommarkonferenser i Gullbranna och Arjeplog. Båda på temat ”Jesus – helt enkelt”.

Deltagarna utgjorde en salig blandning av barn, unga, fromma och en hel del som betraktats som ”busar”. Några kom direkt från fängelset och andra var mitt uppe i en behandling och ett stort antal var inte vana vid den miljö som en kristen konferens innebär.

– Vi som hade möjligheten

att vara med känner oss förunderligt privilegierade och är övertygade om att det handlar om ”Jesus – helt enkelt”, säger Börje Dahlqvist, biträdande verksamhetsledare.

– På min näthinna sitter vackra bilder av närhet och gudsmöten. Förbönstunderna, lovsången och gudstjänsterna i sin helhet blev en lång rad av höjdpunkter. Många berättade att det var tack vare Jesus, förlåtelsen och befrielsen i hans namn, som livet förändrats från mörker till ljus.

UR

Ladda för hösten – gå in i vilan

Stig Åsbringer och Elisabet Åström skriver: I Guds rike finns det alltid tid att växa, tid att börja om, tid att vänta, tid att lyssna och tid att vila.

När höstens verksamhet drar igång i våra församlingar och hjulen börjar rulla igen behöver vi landa i trons vila för att bevara lusten i tjänandet och lita på att Anden är vår arbetsledare. Du kan sluta prestera Guds rike, lägga bort oron inför det som tynger dig och lita på att Gud lägger en lust att arbeta för sitt rike i andra människor- och inte bara i dig!

Jesus är grunden för vår tro, faktum är att han gör den komplett. Det nya förbundet förstärker Guds nådefulla inställning och är ett förbund som Gud sluter med sig själv för vår skull. Allt som behövde uppfyllas uppfyllde Jesus och detta summeras i orden: ”Det är fullbordat”.

Präster som tjänade i templet blev aldrig färdiga med sin tempeltjänst, de behövde förrätta alla offer om och om igen, varför de aldrig fick sitta ner. I det himmelska templet sitter Jesus på Faderns högra sida – för att han är färdig!

Det är inte en slump att Jesus vilade i båten trots stormen. Ju mer vi lär känna Guds karaktär desto mer vågar vi slappna av. Prestation är många gånger en förödande måttstock och leder till att vi jämför oss med varandra. Guds rike är annorlunda och det är inte vår egen förmåga som gör att riket växer. Guds rike är ”självväxande” om vi ska tro liknelsen om såningsmannen. Det är jordmänen som är det viktiga, hjärtan som är mjuka med tillit till Guds ord. Paulus säger: ”Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten.”

VISST ÄR TRON AKTIV till sin karaktär, men aldrig på ett stressande eller pådrivande sätt. Det är alltid Gud som ger växten och vår uppgift är att göra det Anden ber oss om. Andens liv i oss skapar karaktär och fasthet, men byggs upp genom en inre växtprocess, inte genom att vi bestämmer oss för ett mer ”andligt liv”. I Guds rike finns det alltid tid

Stig Åsbringer är rektor på Dalkarlså folkhögskola.

att växa, tid att börja om, tid att vänta, tid att lyssna och tid att vila.

Det finns en anledning till varför Jesu första under var att förvandla vatten till vin. Förutom att avhjälpa bristen på vin finns det en tydlig symbolik i händelsen. Det nya förbundet, dvs det bästa vinet kommer sist. Vin är också en bild på den helige Ande som framför allt är Guds manifesterade kärlek.

Vi som har upplevt förälskelse vet vilken berusande effekt den har. Detsamma är det med Guds kärlek! Den berusar oss, och det är underbart. Brittiska biskopar på 1600-talet uttrycker att meningen med livet är att ära Honom och njuta Honom för evigt. Ja, du läste rätt, njuta. Faktum är att det bör vi göra med Hans kärleks vin.

GENOM ATT SKAPA det bästa vinet visar Jesus att vi bara genom att öppna munnen och ta emot kan få del av hans fullhet. På pingstdagen verkade lärjungarna vara berusade, men det var inte som vissa trodde. Det handlade om en utgjuten kärlek över alla människor och nationaliteter.

Varje dag gäller förbundets välsignelser oss och i längden är det en avspänd gudsrelation utan krampaktiga krav på prestation som bevarar den troende i ett fruktbarande tillstånd. Vårt liv i nya förbundet är att uppfyllas av Anden och inse vårt beroende av det himmelska vinet. Ibland kan vi ha alldeles för stort fokus på att vi vill tjäna Gud, trots att han inte längre kallar oss tjänare utan vänner.

En sådan föreställning kan bero på att det gamla förbundets krav på gärningar lever kvar i vårt sinne; vi behöver leva upp till

Elisabet Åström jobbar som kursföreståndare för Lowsångslinjen på Dalkarlså folkhögskola.

Guds standard och prestera i stället för att komma in i trons vila.

Även om vi dricker av det nya vinet kommer vi förr eller senare känna oss misslyckade om vi lever kvar i det gamla förbundet. Det är vad Jesus menar när han säger att ingen kan hålla nytt vin i gamla säckar. De gamla säckarna är en bild på det gamla förbundet som inte klarar av att rymma det nya vinet. När lagen gavs på Sinai berg dog 3 000 personer som en direkt konsekvens av olydnad. När Anden kom på pingstdagen blev 3 000 frälsta som en direkt konsekvens av Andens uppfyllelse.

FÖRBUNDSTANKEN LÖPER som en röd tråd genom hela Bibeln och Jesus fullbordar frälsningsplanen. Ibland frestas vi alltså att leva i en mix av gamla och nya förbundet, vilket innebär att vi tar emot nåden samtidigt som vi lägger vikt vid att följa de tio budorden istället för att fokusera på att följa Jesus. Följden blir att vi också har de villkor som buden levererades med i bakhuvudet; ”På det att du må länge leva.”

Gud blir en kärleksfull Gud med vissa restriktioner om att vi ändå har vissa lagar att hålla för att behålla hans välsignelse över våra liv. Faktum är att Jesus har uppfyllt hela lagen i vårt ställe och gett oss ett nytt sammanfattande bud; ”Älska varandra såsom jag har älskat er”. Omskrivet: ”Ta in min kärlek så kommer ni att älska varandra”. Han lägger Anden, lagens uppfyllelse, i våra hjärtan. Alltså gör livets Andes lag oss fria från syndens och dödens lag.

I det gamla förbundet ser vi att Gud ville ha ett helt folk som skulle tillbe honom i öknen, likafullt blev det bara en stam levi-

Kliv in i höstens vila.

FOTO: LIGHTSTOCK

ter som fick den uppgiften. Anledningen var att folket var för rädda för att komma nära Gud på grund av att slavmentaliteten fanns kvar. De blev rädda när de hörde Guds röst. Detta ledde till tvivel på Guds godhet, trots alla under han hade gjort mitt framför deras ansikten när han ledde dem ut ur Egypten. Deras felaktiga gudsbild gjorde att de gång på gång tvivlade, tappade fokus och istället hamnade i synd. Därför var det viktigt att Mose som skulle föra dem ut ur slaveriet fysiskt och mentalt fick växa upp som prins! En föräning om vår kungliga värdighet i det nya förbundet.

NÄR ISRAELS FOLK vandrade i öknen gav Gud dem underbara förebilder av det bättre förbund som skulle komma. Mose hade umgåtts med Gud, ansikte mot ansikte i uppenbarelsetältet, men för att kunna få vara mitt ibland dem gav Gud order om att tillverka tabernaklet. När så folket slog läger i öknen var föreskrifterna för lägrets formation tydliga; stamvis och med tabernaklet i centrum. Hade man sett detta uppifrån skulle lägret bilda formen av ett kors. Inte nog med detta; när folket slog upp sina tält var det viktigt att alla hade tältöppningen vänd mot tabernaklet och det allra heligaste, med ryggen bort från eventuella fiender i öknen.

Det enda som fanns i det allra heligaste var förbundsarken, en låda av guld, och på locket – nådastolen – vilade Guds närvaro. Förmodligen innebar närvaron av arken lika mycket en påminnelse om deras miss-

lyckanden som om Guds nåd och närvaro. Inuti arken låg nämligen budorden som var ett minne av folkets högmod och misslyckande i att lyda Guds lag. Vidare Arons stav som grönskade, ett minne av folkets uppror mot Guds förordnade ledarskap och en krukman som påminde om tvivel på Guds försörjning.

I vår tid är det lätt att se föremålen i arken som en påminnelse om häftiga under som Gud gjorde. För Israels barn på den tiden var nog skammen över deras uppenbara synd, högmod och tvivel ibland lika påtagliga. Dessa föremål skulle ligga förseglade under nådastolen och att locket aldrig fick lyftas bort, uppskattades säkert av folket. Blodet från ett felfritt lamm skulle stänkas över synden och skammen och varje gång de såg ut från sina tält skulle de påminnas om Guds försoning och närvaro.

När vi kämpar med synd i våra liv är det lätt att vi blir fixerade vid det vi kämpar med, som dåliga vanor, beroenden och beteenden. Vi behöver komma ihåg att Gud är större än allt, även synden. Jesus har redan besegrat och brutit udden av vår synd och sättet att vinna seger över den är att bekänna sig till honom i första hand och låta syndabekännelser komma i andra hand. Synden är alltid närvarande i en kristens liv, men att ständigt bekänna synd gör synden väldigt stor och Jesus liten i våra liv. I själva verket är det inte ens en maktkamp mellan Jesus och synden, utan kampen står mellan människan och synden. Tack och lov

vann Jesus den kampen för oss och en daglig bekännelse av Jesus som vår rättfärdighet är den medicindos vi främst behöver.

HUR KOMMER VI DÅ IN I trons vila? Ett sätt att uttrycka det är att vi ska ”ge upp” men inte bli ”uppgivna”. Det är när vi ger upp och förlorar vårt liv som vi vinner livet. Vi behöver lita på att oavsett hur mycket vi har att komma med så är det inget i jämförelse med vad Anden kan göra i oss, genom Jesus. När vi begraver vårt eget jag och lever i Jesus får vi istället himlens alla resurser till vårt förfogande! Vetekornet måste dö och genom att bli lik honom i en död som hans blir vi förändrade.

Trons liv kan börja spira i oss och nu lever inte längre jaget. Vi blir prestigelösa, svaga i oss själva och helt enkelt trevligare att umgås med. I denna svaghet finns kraften, men också vilan. Vi inser att utan honom kan vi ingenting göra och vi kan inte heller förutspå hur Andens vind ska blåsa. För en del av oss hade det varit enklare att ha tydliga lagar som i gamla förbundet; ja eller nej, svart eller vitt. Ibland frestas vi att söka Jesus i sådana system men det nya förbundet är främst organiskt, relationellt och levande. När vi fastnar i frågan om svart eller vitt kan det vara så att Gud försöker öppna våra ögon för att vi ska kunna se i färg!

Han tar initiativet och genom Andens kraft i dig får du vara med när riket växer till. Vilken härlig vila för dig att kliva in i!

STIG ÅSBRINGER & ELISABET ÅSTRÖM

Uppmanar till bön för tatarer

Rysslands AU, som är en del av pingstförsamlingarnas regionråd för Eurasien, uppmanar Sveriges pingstförsamlingar till bön för tatarerna och basjkirerna så att evangeliet får fortsätta att spridas bland dessa två folk.

Tatarerna i Ryssland fick under 2016 Bibeln översatt till sitt språk. Fler och fler tatarer, men även basjkirier som är ett närbesläktat folk, kommer nu till tro på Jesus som en följd av den nya bibelöversättningen. Kristna tatarer och basjkirier kan i och med detta predika på det egna språket och hänvisa till bibelord på tatariska.

Tatarerna är med sina cirka 5,3 miljoner människor den största minoritetsgruppen i Ryssland. De kallas också i äldre skrifter för kazantatarer, eller volgatatarer, till skillnad från krimtatarerna, som huvudsakligen bor på Krimhalvön.

Autonom republik

Tatarerna har en egen autonom republik i den Ryska federationen, där det finns sammanlagt 3,8 miljoner invånare. Ungefär 1,7 miljoner av dem har i den senaste folkräkningen angett sig vara av tatarisk härkomst. Huvudstaden i den tatariska autonoma republiken heter Kazan och har ungefär 1,2 miljoner invånare.

Tatariska språket är ett turkbesläktat språk, som är närbesläktat med basjkiriskan och tjuvasjiskan, vilka också talas i Volgaområdet.

En klar majoritet av tatarerna är nominella muslimer idag, men islam är på frammarsch och allt fler moskéer byggs i landet. De evangeliskt kristnas antal bland tatarerna är svårt att uppskatta. Det har dock gjorts uppskattningar att antalet integrerade tatariska medlemmar i de slaviska församlingarna knappt överstiger 2 000.

RL

Finska Filadelfia bjuder in till missionsbibelskola

Finska Filadelfia, som är en enhet inom Filadelfiaförsamlingen i Stockholm, har under det senaste året anordnat en missionsbibelskola, där man utgått från boken **Agora – för ett folk på väg**. Erfarenheterna är så goda att församlingen fortsätter med en missionsbibelskola även detta läsår.

Agora är ett studiematerial med syfte att inspirera, uppmuntra och utmana till mission både i Sverige och utomlands. Det är också namnet på den satsning som Pingst, EFK och Alliansmissionen gjort i samarbete med Bilda och Ekumeniakyrkan, där det förutom studieboken även finns en hel hemsida med adressen agorafolk.se, där det finns mycket mer material kring mission att inspireras av och ladda ner.

Rauli Lehtonen, som arbetar som pastor på halvtid i gruppen och halvtid som resande missionär, har varit en av initiativtagarna och drivande i missionsbibelskolan i Finska Filadelfia. Han har själv ett aktivt missionsintresse genom ordförandeskap i Pingsts Eurasien AU och engagemang inom den europeiska pingstgemenskapen PEF.

– Jag insåg att många i församlingen går och bär på en diffus missionskallelse och det ledde till idén om att arrangera den här bibelskolan, säger han.

Samlingarna drog igång förra hösten och tolv personer har varit aktiva, varav omkring hälften är under 30 år.

Mötte soldater vid fronten

Ett tiotal av dem följde med på resan till Ukraina, där de bland annat deltog i en missionskonferens för ungdomar, besökte många olika kyrkor och också fick tillfälle att möta tjänstgörande soldater vid fronten mot Ryssland.

Upplägget på kursen har i grova drag varit så här:

Samlingar på tisdagkvällar alternativt på dagtid på lördagar,

Eftermöte i missionskonferensen i Kiev, som kursdeltagarna deltog i. I predikstolen Pelle Hörnmark, tidigare föreståndare för Pingst, numera ordförande i den europeiska pingstgemenskapen. FOTO: RAULI LEHTONEN

Alexi Lindström och Conny Åhlfors deltog båda i förra läsårets missionsbibelskola och var med på resan till Kiev. FOTO: RAULI LEHTONEN

dock inte varje vecka. Och praktiska uppgifter inom olika verksamhetsområden i församlingen utifrån intresse och fallenhet. Samt en resa till ett missionsland som avslutning.

– Det speciella med den här bibelskolan är nog att vi medvetet lagt in praktik för varje elev. De har fått välja mellan att ha provlektioner i söndagsskolan, på ungdomssamling, för seniorer, för invandrargrupperna eller i gudstjänstsammanhang, berättar Rauli Lehtonen.

Varje deltagare har fått välja två alternativ för att i de sammanhangen berätta om vad mission är. Lektionerna har följt spår 1 i Agora-boken, där det finns 3 spår att välja mellan.

– Det är ett jättebra material att jobba utifrån, tycker Rauli. Det ger väldigt mycket att få för-

slag på så många olika frågor att diskutera efter ett kapitel.

– Jag vill gärna bidra till att inspirera andra att använda materialet.

Finansieringen har fungerat så att varje deltagare betalat en mindre del och sen har församlingen bidragit med den större delen. Den mesta av undervisningen har hållits på svenska, trots att det är Finska Filadelfia som ligger bakom undervisningen. Detta därför att alla i gruppen inte kan finska.

I höst kommer en ny missionsbibelskolegrupp att startas. Upplägget blir detsamma som under året som gått, men det blir nya kapitel i boken som kommer att gås igenom och kursen kommer den här gången att avslutas med en resa till Georgien och Armenien under våren.

Rauli Lehtonen, som tagit initiativ till missionsbibelskolan i Finska Filadelfia, tycker att Agora-boken fungerat mycket bra som kursmaterial.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

Kombinationen av teori, praktiska övningar och en missionsresa känns som en bra kombo, summerar Rauli.

– Jag tror det fungerar bäst om man kan anpassa innehållet i kursen till missionen, som församlingen är engagerad i. Och att man kan integrera de olika delarna i församlingen genom praktiken känns som ett plus.

Framtida missionärer

Rauli tror att några i den gruppen som avslutade kursen i våras kan vara framtida missionärer. Ett konkret resultat av förra årets Missionsbibelskola är i alla fall att Finska Filadelfia vill ha en vänförsamling i Ukraina.

Raulis höjdpunkt från resan är besöket i församlingen i östra Ukraina, där fyra medlemmar led martyrdöden i början av kriget.

De avrättades kallblodigt, men stod fast vid sin tro till slutet, enligt mångas vittnesbörd sjöng de lovsånger på väg till exekutionsplatsen.

Aleksí Lindström, som till vardags jobbar på den rättspsykiatriska mottaningen på Huddinge sjukhus söder om Stock-

holm, är en av dem som deltagit i Missionsbibelskolan.

– Jag blev inbjuden till kursen av Rauli, som jag lärde känna för nästan tio år sen då jag läste en grundkurs i teologi.

– Jag tycker kursen var väldigt bra och upplägget fungerade bra för alla med intresse att arbeta för Guds rike.

Aleksí tycker att det allra bästa var undervisningen om mission som de fick och resan.

– Den var speciell, säger han. Både intensiv och lärorik, där vi fick möta många olika människor och delta i många olika samlingar.

Rekommenderar han andra att delta i en sådan här missionsbibelskola?

– Definitivt. Har man en kallelse så kan detta vara en väg att gå.

ULRIKA RAMSTRAND

Fotnot: Missionsbibelskolan startade igen den 19 september. Nu står bland andra Stefan Sigríds, Timo Hakkarainen, Kristian Närvä och Rauli Lehtonen för undervisningen. Rekommendation från lokal församling krävs för deltagande på utbildningen.

Stipendium till Maria Gustin Bergström

■ Maria Gustin Bergström, pastor med ansvar för musik och kreativitet i Pingstkyrkan i Linköping, fick i slutet av sommaren ta emot årets stipendium från Lennart Magnussons stiftelse för läsarsångernas bevarande.

Stipendiet delades ut under en allsångskonsert i församlingens kyrka Cupolen.

Maria Gustin Bergström är civilingenjör som de senaste två åren jobbat som pastor med

ansvar för musik och kreativitet i Sionförsamlingen Linköping vid sidan av en deltidstjänst som universitetsadjunkt.

Musiken har alltid varit en viktig del av hennes liv. Hon har gett ut tre helt egna skivproduktioner och en fjärde är på gång till våren. Stipendiet går till en artist som som ”bevarar det kristna kulturarvet i allmänhet och läsarsångstraditionen i synnerhet”.

Vigsselförrättarkurs

24-26 januari på Kaggeholms slott

Anmälan & info:
andreas.ardenfors@pingst.se

Sista anmälan:
15 november

VÅRT UPPDRAG

**RÄDDA LIV
LINDRA NÖD**

SWISHA TILL 90 00 506
Märk gåvan ”Ge hopp”

**90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL**

**SMS:a GEHOPP till 729 80 för att skänka 100 kr.
PG 90 00 506 ”Ge hopp”**

WWW.PMU.SE

Ny bok om Lewi Pethrus som ledare

Var Lewi Pethrus i praktiken pingströrelsens ärkebiskop? Frågan ställs, och besvaras, i Joel Halldorfs nya bok *Biskop Lewi Pethrus* (Artos).

Det finns många hyllmetrar skrivna både av och om Lewi Pethrus, Pingströrelsens frontfigur under 1900-talet.

– Ofta mynnar diskussioner om Lewi Pethrus ut i frågan om man är för eller emot honom, säger Joel Halldorf. Men jag har inte skrivit den här boken som en inlaga i någon debatt.

Joel Halldorf är uppvuxen i Pingströrelsen och är i dag medlem i Sionförsamlingen i Linköping. Han är docent i kyrkohistoria vid Teologiska Högskolan Stockholm och är även med i Pingsts teologiska nätverk. Dessutom är han ledarskribent på tidningen Dagen och en flitig medarbetare på Expressens kultursidor som debattör.

Skrivit om Pethrus tidigare

Det här är inte första gången han skriver om Pethrus och pingströrelsen, tvärtom har det varit ett ämne han har ägnat sig åt återkommande under sin karriär.

– Jag har länge tänkt att jag skulle skriva något mer om Pethrus, för jag hade tillgång till så mycket material, berättar han. Först tänkte jag att jag skulle samla ihop en del gamla texter, men när jag började såg jag att det fanns så mycket mer att säga, och mer att läsa, så i slutänden blev det ett mycket större jobb än jag hade tänkt mig.

Skälen att skriva om just Lewi Pethrus har skiftat under åren.

– Det började med att jag ville förstå mig själv, min egen och min släkts historia. Sedan har det knutit an till så mycket annat. I dag pratar många som om mångfald är något nytt i Sverige, men Pingströrelsen var avvikare under 1900-talet och kämpade för sin plats i samhället.

Viktig roll i Sverige

På så sätt menar Joel att Pingströrelsen hade en viktig roll i framväxandet av det moderna Sverige.

– Den svenska religionsblindheten är så utbredd inom allt från populärkultur till politik och akademi. Kyrkohistoria berörs möjligen vid sidan om berättelserna om samhället. Men det är inte sant mot hur historien ser ut. Kyrkorna var med och formade svensk modernitet. Jag vill väva in detta i den akademiska synen.

När det gäller just Lewi Pethrus finns det mycket material, så en akademisk biografi måste bidra med ett annat perspektiv.

– Jag hoppas att Pethrus ledaregenskaper framträder tydligt, säger Joel. Hans optimism, hans sökande efter konsensus, nybyggargandan. Hans förhållande till gränsrörelserna tycker jag är spännande. Det kapitel där jag beskriver hans dröm om en kristen nation är nog det jag har uppskattat mest att jobba med, viljan att höja den moraliska standarden och återskapa 1800-talet.

Synen på Pethrus som en biskop i praktiken är egentligen inte heller ny, utan har formulerats tidigare. Joel Halldorf jämför vilka uppgifter som älg-

ger en biskop med det sätt som Pethrus arbetade på.

– Biskop är både en formell titel, som ju Pingströrelsen inte har, och en funktion som kyrkor inte klarar sig utan. Det handlar om att vara läroämbete, det vill säga att bevaka gränserna, och att koordinera, ge rörelsen en riktning. Lewi Pethrus ville inte ha det formella, men han hade det praktiska. Här är han djupt inkonsekvent, för han accepterar det strukturella på det lokala planet.

Lewi Pethrus kom också att ändra sig under senare år i en del av de frågor där han tidigare haft en viss ståndpunkt.

– Han var oerhört pragmatisk och rörlig. Det gör honom effektiv i sitt kyrkoledarskap, men det kan vara förvirrande och svårt att följa för folk runt omkring.

Lyssnade in andra

Joel påpekar också att Pethrus hade en förmåga att lyssna in andra, och att vara den som avslutade och sammanfattade en diskussion.

– Han var inte en diktator som fick alla att rätta in sig i ledet, utan en som lyssnade in och respekterade andra. Det gav honom auktoritet. Han hade också vissa grundläggande instinkter som gick väldigt djupt, inte minst hans gudsbild och människosyn.

Joel nämner också ”trauman” som enligt honom fortfarande lever kvar i Pingströrelsen. Han återkommer till det i några ledartiklar i Dagen som publicerades i somras, och som han fick viss kritik för. Det handlar bland annat om Algot Niklasson och

Joel Halldorf har skrivit en biografi om Lewi

förnyelseväckelsen, och vad Joel menar var en brist på att hantera frågor på ett formellt sätt.

– Forumen fanns, men frågor hanterades inte där, säger han. I stället tystades saker ner och gömdes bort, vissa personer togs inte med i referaten i Evangelii Härold, de blev inte längre kallade, och så vidare. Många har varit med om att dörrarna har stängts, Stanley Sjöberg till exempel. Mycket har varit outrett och funnits kvar som mörka minnen. Det finns människor som har sett sina livsverk slås sönder. Det har inte alltid skett på ett renhårigt sätt, Pingströrelsen har inte varit bra på att hantera konflikter.

Präglade rörelsen

En stark ledarpersonlighet som Lewi Pethrus präglar förstås en rörelse mycket, och man kan undra om Pingströrelsen i dag behöver frigöra sig från arvet, eller om vi fortfarande behöver fler böcker om Lewi Pethrus. Joel Halldorf menar att vi behöver bådadera.

– Att skriva om Lewi Pethrus

Pethrus, där han bland annat skriver om hans ledaregenskaper.

FOTO: ZANDRA ERIKSHED

är lite som att skriva kungarnas och generalernas historia. Det behövs en historia om gräs-rötterna också, det skulle vara mycket spännande.

Ge bättre förståelse

Samtidigt menar han att det är viktigt att förstå sin historia för att kunna tolka nuet.

– Jag önskar att boken ska kunna ge unga pingstväänner en bättre förståelse av vilka vi är och vad som har format vår rörelse. Vi måste ha självförtroende nog att kunna säga att vi har ändrat oss. Men jag har upptäckt att det finns ett starkare behov av att visa en kontinuitet med Lewi Pethrus än jag trodde. Jag kan bli överraskad över att det fortfarande är så känsligt att

säga att vi tycker annorlunda än Pethrus.

Pingströrelsen beskriver han som en profetisk rörelse, och han menar att det är en utmaning för sådana att hitta sin plats.

– Evangeliet måste gestaltas i varje tid, och samtidigt är kyrkan tidlös, den går djupare, den hör till en kristen tradition som sträcker sig tillbaka till Jesus och apostlarna, och ännu längre tillbaka till patriarkerna. Var i den stora helheten passar just vår pusselbit in? En del av den reflektionen kanske återstår att göra.

CAROLINA KLINTEFELT

Fotnot: Boken recenserar på sidan 28.

Debatt mellan Alm och Halldorf

■ I augusti sammanförde Dagen Joel Halldorf med Pingsts föreståndare Daniel Alm till ett samtal omkring synen på Lewi Pethrus som ledare och pingströrelsen och historien. Bakgrunden var några ledartiklar som Joel Halldorf skrivit med avstamp i sin nya bok, och att Daniel Alm reagerat på en del formuleringar angående pingströrelsen i dem. Samtalet finns på www.dagen.se

Robert Eklund är ansvarig för kommunikation och insamling på LP-verksamheten.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

LP:s allt i allo

Före detta försäljare, projektledare, busschaufför och fritidsstatist. Så skulle man kunna beskriva Robert Eklund, som sedan drygt ett år är något av allt i allo på LP:s rikskontor i Alvik.

– Jag är en person som gillar utmaningar, säger han.

Om du ringer till LP:s rikskontor är chansen stor att det är Robert Eklund som svarar. Kanske tycker du att hans röst låter bekant, eller att han ser bekant ut. Det kan vara fullt möjligt även om du aldrig träffat honom personligen.

Robert är nämligen statist på lediga stunder. Det innebär att han gör mindre roller i filmer, tv-serier eller annonser.

Han har gått in för det så pass att han gått på olika kortare skådespelarutbildningar, exempelvis Kalle Flygare och på studio Meisner.

Robert har fått spela advokat i en Johan Falk-film, och veterinär i en film för hundmat och varit med i dolda kameran program.

– Jag gör det som en hobbygrej, säger han. Jag har alltid tyckt om att göra framträdanden.

Blygheten försvann

Eller i alla fall sen han var 16 år. Fram till dess var han extremt blyg.

– Jag blev kristen som 16-åring i ett väckelsemöte i Tumba. Jag var med om en tydlig frälsningsupplevelse och i och med den släppte min blyghet.

Robert har arbetat på LP-

kontoret i lite mer än ett år. Han jobbar med givarservice, med hemsidan och Facebook, svarar i telefon och på info-mejlen. Ärendena som kommer in spänner mellan önskemål om personliga bidrag till material- och reklamfrågor, utbildningar och sommarkonferenser.

– Det kan verkligen handla om allt mellan himmel och jord, säger Robert.

Höja givandet

En av hans arbetsuppgifter handlar om att vara med och höja givandet till LP-verksamheten. Något han känner varmt för.

– Man får mycket uppskattning av LP:s arbete. Folk vill gärna ge och bidra till det, säger Robert.

LP har han känsla för sedan han var liten.

– Ja, jag är i princip upp vuxen på Strandgården i Rönninge, där LP drev behandlingshem förr, berättar han.

Roberts mamma arbetade nämligen där, både i köket och med städning.

På Roberts CV ryms en hel rad olika utbildningar och arbetsuppgifter. Förutom olika kortare skådespelarutbildningar har han gått på flera bibelskolor, både i Sverige och utomlands, och han har jobbat på Gospel center, varit busschaufför, sålt barnförsäkringar, porslin och barnvagnar. Han har även varit projektledare i IT-branschen och arbetat med licensiering och lean-arbete.

Ett allt i allo-jobb på LP verkar helt logiskt.

ULRIKA RAMSTRAND

BÖCKER

Följ det senaste inom den kristna litteraturen

Text: **CAROLINA KLINTEFELT**

Mejla idéer till ulrika.ramstrand@pingst.se

När kommer böcker om tjänarskap?

Jag är inte någon ledare. Åtminstone har jag aldrig sett mig själv som det. Visst, jag har i olika omgångar varit ledare i barngrupper i de kyrkor där jag varit aktiv. Under några år satt jag med i äldstekåren i min hemförsamling. Ändå har jag aldrig lockats av böcker eller konferenser om ledarskap. Av någon anledning har jag aldrig känt att det har handlat om mig.

Frågan har blivit aktuell under sommaren, då jag har läst några olika böcker om ledarskap, inklusive den stora biografen om Lewi Pethrus av Joel Halldorf (som recenserar här intill).

Visst förstår jag att ledarskap är en viktig fråga. En ledare sätter en stor prägel på det sammanhang där hon eller han är verksam. Kloka ledare får rätt saker att hända. Oförståndiga ledare kan få en hel verksamhet att gå i stöpet. Att odla fram ett klokt och reflekterande ledarskap är en viktig roll i varje församling.

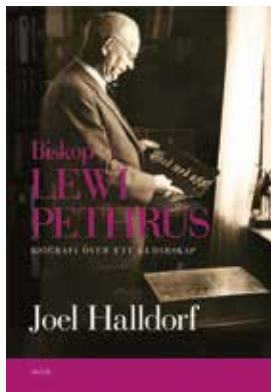
DET FINNS EN SKILLNAD mellan att vara ledare och att vara en förebild. Som kristna – eller kanske helt enkelt som människor – är vi alla förebilder för varandra, alltid, hela livet. Vi har ansvar för våra egna handlingar inför Gud, men också inför det faktum att andra kan ta efter oss och göra som vi. I den breda bemärkelsen är vi därför alla "ledare" av något slag.

Men i praktiken blir det en annan sak. För att anmäla sig till en ledarskapskonferens, eller för att köpa en sådan bok, måste man identifiera sig själv som ledare och ha en ambition att axla och ta vara på det ledarskap man har.

SOM KYRKA ÄR VI EN RÖRELSE av efterföljare till en man som sa "störst är den som tjänar". Vi talar ibland om "ett tjänande ledarskap", och det är både fint och sant. Samtidigt ligger det i språkets struktur att vi ser något annat framför oss när vi säger "ledare" än när vi säger "tjänare". Det kan vi inte suddas ut. Och det är också ett faktum att det ordnas färre konferenser för dem som stödar kyrkan och bakar bullarna, sköter fastigheten eller ansvarar för inköp av färgpennor till hobbyvåningarna. Trots att vi egentligen inte värderar varandra olika, så tycker vi ändå att vissa uppgifter är viktigare än andra. Och det finns risk att det avspeglar sig på de människor som utför de olika sysslorna.

Jag vet inte riktigt vad det är jag saknar. Men jag hoppas lite grann på att en dag hitta böcker under rubriken "tjänarskapslitteratur". Det vore kanske en början.

CAROLINA KLINTEFELT

JOEL HALLDORF
Biskop Lewi Pethrus
Artos

Teologen Joel Halldorf har skrivit en gedigen och akademisk biografi över Lewi Pethrus. Redan titeln säger det som är bokens centrala tes: att Lewi Pethrus, som formellt inte hade någon övergripande maktposition, i praktiken fungerade inom pingströrelsen på samma sätt som en ärkebiskop i en episkopal kyrkotradition.

Boken är välskriven och lätt att läsa, med matig notapparatur, bibliografi, personregister och fotogalleri. För den som kan sin pingströrelse är det föga nytt som framträder, eftersom det omfattande källmaterialet har använts många gånger förut, med undantag för de nyfunna breven från Amerika 1941. Det nya är sammanhanget som materialet sätts i och som förstärker Halldorfs tes, vilken även byggs under med ledarskapsteori utifrån Max Weber.

Ambitionen är också att skapa ett intresse utanför rörelsens egna gränser och etablera pingströrelsen och Pethrus som en drivkraft för den svenska moderniteten. Samtidigt väcker boken många viktiga frågor för vidare funderingar, inte minst kring pingströrelsens ställning i samhället i dag.

MARTIN LIND
Med Gud lever vi utan Gud
Argument

Biskop Martin Lind upptäckte den tyske teologen Dietrich Bonhoeffer som 19-åring.

I den här boken finns 30 texter som tar avstamp i citat ur Bonhoeffers texter, vilka används som rubriker för styckena. Alla inleds med ett bibelord och avslutas med en bön. Boken är tänkt att fungera som en daglig andaktsbok för en månad.

Den tyske motståndsmannens texter inspirerar och blir samtalspartner för Linds egna reflektioner över livet och tidens gång. Boken inleds med en kort historik över Bonhoeffers liv och en av hans dikter.

Biskopens texter är lågmälda och rör sig ofta om tillit och om att livet är större än den enskilda människan kan förstå.

ROINE SWENSSON
Du är Petrus
Sjöbergs förlag

Undertiteln är "Så formas ett livslångt lärjungaskap". Tanken är att boken ska läsas antingen med ett kapitel i veckan under ett år, eller med ett kapitel om dagen. Författaren menar att lärjungen Petrus händelserika liv kan inspirera till lärjungaskap också i dag.

Boken fungerar utmärkt för en bibelstudie- eller bönegrupp. Den ger grundläggande kunskaper om lärjungarna och de sammanhang olika berättelser utspelar sig i. Ofta skapar författaren identifikation genom stycken som levandegör hur Petrus kan ha känt och upplevt en händelse. Varje kapitel inleds med ett

bibelord, men det är inte alltid från berättelser om Petrus. Däremot rör de sig alltid om lärjungaskap och författaren drar paralleller till händelser i Petrus liv.

Frågorna i slutet av kapitlen inbjuder till självreflektion, där det man just har läst får bli utgångspunkt för att fördjupa sitt eget lärjungaskap. Det märkts att boken är skriven av en erfaren förkunnare som kan koppla Bibeln till det som berör människors liv i dag.

BRITTA HERMANSSON
De vi ville bli
Libris

Britta Hermansson är evangelist som brukar förknippas med humor och värme.

I den här boken berättar hon djupt personligt om sitt eget liv, och trots att både humorn och värmen finns där är vemodet den starkaste känslan. Hon skriver om tiden och livet som går, som förändrar oss och som vaskar fram saker i oss som vi har försökt glömma, spår från barndomen och dess sår.

Britta Hermansson brottas med att hon föddes efter en äldre bror som omkom – om han inte hade dött så hade hon själv inte funnits. Förlusten av ett barn präglade familjen och känslan av att söka efter vem hon är har följt henne hela livet.

Hon speglar också sitt liv i berättelsen om Jerusalemfararna från Nås, hennes egen hembygd där Ingmarsspelen återberättar den dramatiska historien om människorna som bröt upp och lämnade allt. I deras kamp och besvikelser finner hon en berättelse som ger resonansbotten åt hennes egen smärta. Också tron på en Gud som vill möta oss mitt i bråten blir tydlig genom smärtan och sorgen.

MUSIK

Följ det senaste inom det kristna musiklivet

Text: SAM WOHLIN

Mejla idéer till ulrika.ramstrand@pingst.se

NARNIA

Narnia Songs

Narnia är ett kristet neoklassiskt Heavy Metal-band som grundades 1996 av sångaren Christian Liljegren och gitarristen Carl Johan Grimmark. Namnet på bandet är hämtat från författaren C S Lewis klassiska Narniaböcker. Bandet spelade in sex skivor fram tills oktober 2010 då det upplöstes. Men det blev inte det definitiva slutet utan 2014 återförenades Narnia.

De har nu spelat in en ny skiva och det är bara att konstatera att det här är fruktansvärt bra musik. Världsklass helt enkelt. Efter som jag spelade elgitarr i ett hårdrocksband på 1980-talet, så fattar jag hur oerhört skicklig gitarrist Carl Johan Grimmark är – hans gitarriff och solon är makalösa. Dessutom skriver Narnia väldigt bra låtar, mestadels melodisk tung rock. Och Christian Liljegren är en gudabenådad rocksångare. Narnia följer upp traditionen från banden Jerusalem och Leviticus att spela riktig Jesusrock. Några låtar sticker ut: **I Still Believe** har en refräng som fastnar direkt, **Messenger** har en magiskt vacker inledning, **On The Highest Mountains** Jesusproklamation är underbar. **Who Do You Follow** är hur bra som helst. Ett måstealbum för alla rockmusik-älskare.

MILLAN HOLM

Den vi älskar

Linx Music

Millan Holm är en sångerska och låtskrivare som fått sin utbildning vid Musikhögskolan i Göteborg. Det är nästan tio år sedan hon gav ut sin

första soloskiva, och nu kommer äntligen ett nytt album.

Jag har alltid varit förtjust i Millans röst. Hon sjunger så vackert, innerligt, med en väldigt rogivande stämma. Skivan **Den vi älskar** innehåller sånger om kärlek, sånger om sorg och sånger om kärleken till Gud.

Här finns några välkända klassiker som Ted och Kenneth Gärdestads: **I den stora sorgens fann**, eller **Kärleksvisan** av Sarah Dawn Finer och Peter Hallström. Tre nyskrivna sånger finns också på albumet som Millan Holm skrivit; en ny tonsättning av Bo Setterlinds dikt **Tryggheten**, en ny musikalisk skrud av den klassiska psalmen **Bliv kvar hos mig** och en helt nyskriven sång **Fly Like Birds Do**, som är en jättevacker låt. Skivan har en lågmäld sättning av sång, flygel och stråkkvintett. Medverkande musiker är bland annat Ola Hedén, Millans make Erik Tilling och Joel Börjesson som sjunger duett med henne. Stråkkvintetten utgörs av musiker från Göteborgsoperan. Jag rekommenderar den här skivan för stillhet.

TRE BARYTONER

Väckelsesånger

Nilento Records

Tre Barytoner föddes som en idé av Bo Wallenberg efter att operasångaren Mikael Jomé blev anställd på Barnmissionen där Bo är generalsekreterare. Bo Wallenberg hade också burit på en dröm om att få sjunga tillsammans med den välkände kristne sångaren Mikael Järestrand. Så Bo presenterade sin idé för sina vänner och båda tackade ja till hans förvåning. Så allt startade med några konserter – som sedan blev en turné. Till slut blev det också skivinspelning. Nu har

en ny skiva kommit med namnet **Väckelsesånger**.

Det här är en skiva för dig som älskar den kristna sångskatten. Här blandas glädjefyllda arrangemang av sånger som **Gyllne morgon** och **Halleluja**. Men här finns också solosånger som den berömda kyrkosångaren Einar Ekberg spelade in på sin tid. Men även klassiker som **På en avlågsen höjd** eller **Närmare Gud till dig** är med.

Du som älskar de här sångerna kommer att gilla det här glädjefyllda albumet.

BRIAN & JENN JOHNSON

After All These Years

Bethel Music

Brian och Jenn Johnson bor i Redding i Kalifornien och var med och grundade Bethel Music i början på 2000-talet. Sedan dess har de arbetat med omkring femton skivalbum.

Den påverkan som de haft på det moderna gudstjänstlivet i vår värld kan knappast underskattas. Deras sånger har spritts över hela världen – som till exempel **We Will Not Be Shaken**, **One Thing Remains** eller **Come To Me**. De har hamnat på förstaplaceringar på kristna musiklistor över världen. Det är ingen tvekan om att de har skapat något helt nytt inom lovsångs-genren. Kvaliteten på musiken är hög, musikerna oerhört proffsiga, och Jenn Johnsons röst är fantastisk, hon har en helt egen stil och det finns något profetiskt över deras innerliga tillbedjan.

After All These Years har redan spelats miljontals gånger på Spotify. Några sånger sticker ut: **Gravity** är riktigt bra, och sångarrangemanget på **Mention of Your Name** är så oerhört snyggt. Det rör vid min själ. En riktigt bra skiva.

Köp kristna skivor och böcker

När jag var tonåring var jag för första gången på konsert med rockbandet Jerusalem på Löttorps camping. Sångaren och gitarristen Ulf Christiansson var något så ovanligt som rockmusiker och väckelsepredikant i en och samma person. En lysande kombination enligt mitt tycke. Jerusalems musik berörde mig djupt – och inte bara mig – vi var tusentals ungdomar som gillade den här musiken och tog till oss det radikala Jesusbudskapet. Men det var en sak som var alldeles speciell den där kvällen på Öland; efteråt kunde jag köpa Jerusalems skiva och lyssna på den hemma i Stockholm.

Det fanns en missionsbokhandel på Löttorps camping, med kristna skivor och böcker. En bokhandel med en mission – ja så var det ju faktiskt, coolt. Några år senare när jag blivit helt fångad av Jesus och gick på Bibelskola, så köpte jag en bok som hette *Gudslängtan* av A W Tozer. Jag har faktiskt inga ord för hur djupt Tozers bok berörde mig. Det var som om himlen öppnat sig över mig. På bara ett kort ögonblick var jag helt såld. Låt mig bara ge dig ett enda smakprov: ”Den som har Gud som sin rikedom äger allt i En.” Åh, det var som att hela mitt liv var förklarat – det är ju Gud jag längtat efter hela mitt liv och den radikala Jesuspassion som Jerusalem sjöng om blev min. Jag har aldrig hämtat mig från detta. Det har blivit mitt liv.

UNDER 13 ÅR HADE JAG senare i livet nåden att vara pastor i Pingstkyrkan i Jönköping. Efter några år blev jag en av huvudlärarna på den ettåriga Bibelskolan. Jag hade hundratals lektioner varje år. Därför plöjde jag mängder med kristen litteratur, nästan alltid med bra musik i bakgrunden.

I Jönköping finns också en missionsbokhandel, Nya Musik, som blev till en stor välsignelse för mig. Antalet böcker och cd-skivor ökade dramatiskt under de här åren. Men min kära hustru Fotoula var inte alltid helt glad över ännu en bokhylla i huset. Men vad gör man när man har fått en passion?

Sedan 2010 bor jag i Karlstad och är pastor och mitt specialintresse finns kvar. Varje gång jag passerar Örebro utan att vara stressad tittar jag in i affären Din Bok. Här finns mina favoritböcker och skivor. Så här kommer min utmaning – Köp kristna böcker och skivor! Stöd de kristna bokhandlarna! Åtminstone är det min bön att de ska finnas kvar när mina barn nu växer upp, så att de kan dricka ur samma källa som jag.

SAM WOHLIN

Henrik Åström blir ny föreståndare i pingstförsamlingen i Lund från och med årsskiftet. Han kommer närmast från en föreståndartjänst i Pingstkyrkan i Helsingborg.

Anders Ahlenius

avslutar tjänsten som föreståndare i pingstförsamlingen i Värnamo vid årsskiftet.

Stefan och Marina Sigfrids är från och med i höst pastorspar

i Finska Filadelfia i Stockholm, en enhet inom Filadelfiakyrkan i Stockholm.

Lina Thordin är sedan i våras anställd som barn- och ungdomspastor i Pingstkyrkan Vaggeryd.

Camilla Liljeqvist, som arbetat som pastor i Arken i Värnamo med ansvar för social omsorg, avslutade sin tjänst sista augusti. Hon har sammanlagt arbetat 16 år i församlingen. Camilla Liljeqvist kommer under den närmaste tiden att studera migration/integration och mission, samt

vara tillgänglig för predikobesök i olika församlingar.

Chatrine Carlsson

är anställd som pastor i Pingstkyrkan Jönköping med ansvar för diakoni. Hon kommer närmast från organisationen Helhet genom Kristus.

Monica Werner är ny föreståndare i Södertörnkyrkan i Huddinge. Hon har efterträtt Roger Stenzelius, som övergår

till att vara projektledare för ett bostadsprojekt på en av församlingens fastigheter och ansvara för församlingens bolag. Dessutom kommer han att jobba med ett nätverk som håller på med Nystart av församlingar.

Sara och Robin Eklind har tillträtt som pastor respektive föreståndare i Pingstkyrkan Kungsbacka. Robin efterträder **Roland Johansson** som går i pension under hösten 2017.

Samuel Ardenfors har börjat som föreståndare i pingstförsamlingen i Pålssboda.

Många nya kyrkoavgiftsgivare

Under Nyhem och Lappis tog omkring 200 personer vara på möjligheten att anmäla sig som nya kyrkoavgiftsgivare till Pingst.

– Flera församlingar skrev också upp sig för att vara med och köra kyrkoavgiftskampanjer nu under september och oktober, berättar Sandra Lagestrå, som arbetar som kyrkoavgiftsinspiratör.

Alla de som lämnade in blanketter under konferensveckorna fick också en gåva. De fick

välja mellan historieverket om Pingströrelsen, teologiska nätverkets skrifter eller Pingsts nya lovsångsskiva med noter till. Understundom var det närmast kö till Pingsts monter.

Den som vill låta sin kyrkoavgift gå till Pingst från och med nästa år behöver lämna in blanketten senast sista oktober. Blanketten finns för nedladdning på www.pingst.se, men måste skickas in per post eftersom en handskreven underskrift krävs.

UR

FAKTA Kyrkoavgift

- Kyrkoavgiften utgör en procent av den beskattningsbara inkomsten.
- 70 procent tillfaller den församling man önskar och resterande 30 procent går till gemensamma utmaningar i Pingst.
- Pingst använder pengarna bland annat till insatser inom församlingsservice, information, utbildning och tillväxtfrågor.

Under Nyhem och Lappis tog många chansen att anmäla sig som kyrkoavgiftsgivare till Pingst.

FOTO: SANDRA LAGESTRÅ

Läs senaste nytt på www.pingst.se!

Erbjudande!

Prova Världen idag en månad gratis!

Ord. pris med autogiro 169 kr/mån

och få det nya magasinet om den helige Andes århundrade
där vi belyser den pingst-karismatiska väckelsen under 1900-talet. Magasinet kommer i oktober.

Jag skulle vilja inbjuda dig att prova på Världen idag. Du får tidningen gratis under en hel månad. Du förbinder dig inte till att fortsätta, men får möjligheten att prova en tidning som sticker ut från mängden. Som prenumerant på Världen idag kan jag lova dig mycket intressant och angelägen läsning. Genom att prenumerera på Världen idag stödjer du dessutom en offensiv opinionsbildning för kristna värderingar och vårt arbete med att sprida vittnesbörden om vad Jesus gör. Varmt välkommen att prova - du också!

Lukas Berggren

Vd, chefredaktör och ansvarig utgivare Världen idag

Låt oss gräva fram Andens vatten!

I början av 1900-talet bröt den tidiga pingstväckelsen fram, som ett resultat av att många människor gjorde samma erfarenhet som på den första pingstdagen; de talade i nya tungor. Konsekvenserna är enorma. I dag räknar man med att det finns över 500 miljoner - en halv miljard (!) - karismatiska kristna i världen. Det som började i det lilla har vuxit till en global väckelseerörelse, som dessutom har spridit sig in i hela den breda kristenheten. Där kristenheten växer i dag är den nästan uteslutande karismatiskt präglad.

Bibels Isak behövde vid ett tillfälle gräva upp sin fader Abrahams brunnar, som flödesterna hade fyllt med grus (1 Mos 26). Nu behövde nästa generation gräva upp dem på nytt, för att vattnet skulle komma folket till del. Vi på Världen idag vill bidra till att gräva upp vår tids väckelsekällor, som tidigare generationer har grävt fram, men som så lätt glöms bort.

Tidigare har våra magasin belyst både reformationen och de svenska folkväckelserna på 1800-talet. Nu vill vi ta oss an en tredje brunn - den globala pingst-karismatiska väckelsen.

Vad var det som hände i början av 1900-talet som förvandlade så många människors liv och satte dem i rörelse? Vilka konsekvenser har den pingst-karismatiska rörelsen fått - i Sverige och i världen? Hur kan förkunnelse och våra liv i dag bereda vägen för tungotal, profeta, helande och nådegivor? I ett nytt, fräscht magasin vill vi behandla både historia, nutid och framtid. Många kristna i vårt land längtar efter ett starkare Andens flöde. Vi vill ta vara på denna längtan och sprida kunskap, inspiration och berättelser för att fler ska få ta del av Andens levande vatten. Nu hoppas vi att du vill hjälpa oss att gräva upp brunnen!

Trycks i
30 000 ex.

Skickas ut till
2 500 kyrkor

Magasin med
finare papper

Världen idag är en tydlig, saklig och varm kristen nyhetstidning i mediebruset. Tidningen ges ut varje måndag, onsdag och fredag. Och ständigt på webben.

Posta talongen kostnadsfritt eller kontakta oss via
tel: 018-430 40 00 eller **e-post: info@varldenidag.se** eller
anmäl din prenumeration på vår hemsida www.varldenidag.se

Jag beställer en gratis provmånad på Världen idag och får magasinet om den helige Andes århundrade på köpet.

Namn.....

Adress.....

Postnummer.....

Postadress.....

Telefon (obligatoriskt).....

Tel.nr. behöver vara med för att prenumerationen ska sättas igång.

E-post.....

Fyll i e-post så får du tillgång till vår digitala tidning.

Erbjudandet gäller hushåll i Sverige som inte haft tidningen de senaste sex månaderna. Erbjudandet gäller t.o.m. 2017-12-31. Prenumerationen avslutas automatiskt när provmånaden gått ut.

Signalen

Världen idag

Svarspost
Kundnummer 901204700
758 00 Uppsala

Skidhjälms-Jesus hjälpte Malin

Att växa upp inom en frikyrka är inte alltid så lätt, det har många upplevt. I *Kristungen* (Libris) berättar Malin Aronsson, redaktör och kommunikatör, om sina erfarenheter av Skidhjälms-Jesus, skoldisco och tältmöten.

Det är i slutet av sommaren och Malin Aronsson är ute på landet. Täckningen är dålig, och det dröjer en stund innan Malin kommer på att det finns en fast telefon i huset. Sedan är det sex barn som ska ha en sen frukost innan intervjun kan komma igång. Många järn i elden tycks vara Malins melodi i alla lägen.

Förutom att vara redaktör på tidningen Dagen för relationssidorna, sajten *Fixa kärleken* och podden *Dagens människa*, har Malin tillsammans med sin man Niklas startat företaget Linas matkasse, där hon arbetar deltid med att bland annat producera reklamfilmer och driva ett biståndsprojekt i Kenya, *Plate for plate*.

I familjen finns tre barn, och de har också ett stort engagemang i Centrumkyrkan i Sundbyberg, inte minst inom barn- och ungdomsverksamheten.

Och så har hon alltså skrivit en bok, också.

Varför heter boken ”Kristungen”?

– Jag blev kallad för det en gång i skolan. Vi lekte en lek och jag ”tog” en av de coola killarna i klassen. Då ropade han ”kristungen” åt mig, och jag blev så ledsen att jag sprang hem. Jag tycker att det sammanfattar ganska bra hur det kan vara att växa upp som ensam kristen i en klass.

Varför har du skrivit den här boken?

– För att jag ville berätta en mer komplex historia om att växa upp som kristen. Ofta är berättelser om att växa upp i frikyrkan antingen rakt igenom negativa, eller så är de ganska glättiga. Jag ville skriva en berättelse med både och. Dessutom gick jag en stå upp-kurs på Norra brunn när jag hade fyllt 40, jag gav det åt mig själv i present. Då märkte jag att det fanns många roliga saker att berätta och att folk gärna ville höra om

I boken *Kristungen* berättar Malin Aronsson om hur det kan vara att växa upp i ett frikyrkligt sammanhang.

FOTO: CAROLINE ANDERSSON

dem. Jag tycker att man får skoja om frikyrkan, men samtidigt vill jag visa att det finns någonting att ta på allvar. Visst hände det en del galna grejer, men där fanns också Jesus, det som var äkta, och en massa människor som visade mig Jesus.

Vem vill du ska läsa boken?

– Jag vill väcka igenkänning och roa folk som har samma erfarenheter som jag. Medan jag har skrivit har Jesus blivit mer verklig för mig igen. Jag har än en gång dealat med det som var lite konstigt och vågat se att det också var det som gav mig en riktig tro. Jag vill kanske också uppmuntra folk att se med lite mer förlåtande ögon på sin frikyrkliga uppväxt. Och så hoppas jag att det finns folk utan kyrklig bakgrund som är lite nyfikna på hur det kan vara som också vill läsa boken.

Du skriver om Jesus som en ”röst i huvudet”, ibland som ”Skidhjälms-Jesus”. Vad menar du med det?

– Det kan låta lite flummigt, men för mig var det verkligt. Jag upplevde den där inre rösten som jag förde en dialog med under

skidhjälmen, inuti huvudet. Ibland krockade den med den undervisning jag fick i kyrkan, och för mig är det vad det handlar om, att bli vuxen och få en egen tro, upptäcka rösten som finns inom en. Jag tror att det är Gud som har skapat oss och finns i oss, och att vi också måste våga lita på det.

Vad är din relation till Pingströrelsen i dag?

– När jag var i 20-årsåldern var jag lite trött på Pingströrelsen. Det kändes lite för trångt och exklusivt. Men jag känner inte likadant i dag. När jag besöker en pingstkyrka i dag uppskattar jag den glädje och den folklighet som finns i pingst. Och jag har aldrig varit bitter, utan känner tacksamhet över min uppväxt.

Hur har du det med Jesus i dag?

– Haha, jag har det bra med Jesus i dag. Jag har läst en del under sommaren om hans kärlek och försökt förstå mer av vad det betyder att vi är älskade precis sådana som vi är.

CAROLINA KLINTEFELT